

1760

De methodo Diophantæ analogâ in analysi infinitorum

Leonhard Euler

Follow this and additional works at: <https://scholarlycommons.pacific.edu/euler-works>

 Part of the [Mathematics Commons](#)

Record Created:

2018-09-25

Recommended Citation

Euler, Leonhard, "De methodo Diophantæ analogâ in analysi infinitorum" (1760). *Euler Archive - All Works*. 245.
<https://scholarlycommons.pacific.edu/euler-works/245>

This Article is brought to you for free and open access by the Euler Archive at Scholarly Commons. It has been accepted for inclusion in Euler Archive - All Works by an authorized administrator of Scholarly Commons. For more information, please contact mgibney@pacific.edu.

DE

METHODO DIOPHANTEAE
ANALOGA IN ANALYSE
INFINITORVM

AVCT. L. EVLERO.

Quanta affinitas inter analysin finitorum et infinitorum intercedat, cum vtraque ex iisdem principiis sit nata, atque similibus operationibus contineatur, nemo ignorat, qui in vtroque calculi genere vel leuiter fuerit versatus. Multo latius autem hanc affinitatem patere deprehendi, quam vulgo putari solet, et quemadmodum in analysi finitorum ea methodus, quae Diophanto accepta refertur, insignem occupat locum, ita etiam in analysi infinitorum eiusmodi dari calculi genus obseruavi, qui methodo Diophanteae penitus sit similis, similibusque operationibus absoluitur. Quanquam autem huius methodi in analysi infinitorum nonnulla iam passim occurrunt specimina, quorum deinceps mentionem sum facturus, tamen in iis nulla certa solutionis via cernitur, sed solutiones casu potius ac diuinatione inuentae videntur, ita ut in hoc calculo certa ac tuta methodus adhuc desideretur. Quamobrem mihi quidem nouum calculi genus in medium proferre videor, qui omnino dignus sit, in quo vberius excolendo Geometrae vires suas exercent. Mihi quidem tantum contigit prima eius fundamenta eruere, quae autem iam ad plurima factis illustria ac non parum recondita problemata soluenda

da sufficiunt; eaque hic quantum potero, breuiter et dilucide exponam, quo aliorum, qui in hoc genere elaborare voluerint, opera promoueatur ac subleuetur.

Vt igitur primum indolem et naturam huius nouae methodi definiam, ea ex similitudine methodi diophanteae commodissime petetur. Quemadmodum enim methodus Diophantea ad problemata indeterminata est accommodata, atque ex infinita solutionum multitudine eas elicere docet, quae quantitatibus rationalibus contineantur; ita noua nostra methodus quoque non nisi indeterminata problemata complectitur; et cum discrimini, quod in analysi finitorum inter quantitates racionales et surdas statui solet, in analysi infinitorum discrimen inter quantitates algebraicas ac transcendentes respondeat, nouae nostrae methodi vis in hoc erit posita, vt ex infinita cuiusque problematis solutionum copia, eae discernantur, quae quantitatibus algebraicis contineantur. Huiusmodi igitur problemata indeterminata methodo nostrae sunt propria, quorum solutio in genere concepta formulas transcendentes, seu integrales inuoluit, ex quibus deinceps eos casus elici oportet, quibus quantitates illae transcendentes in algebraicas abeunt, seu, quod eodem redit, formulae illae integrales integrationem admittant.

Per exemplum tam natura huius nouae methodi, quam eius affinitas cum methodo diophantea clarius elucescet. Vti enim in methodo diophantea quaeri solet, quomodo quantitates x et y inter se debeant esse comparatae, vt haec formula $\sqrt{(xx + yy)}$ fiat rationalis, ita in noua nostra methodo huic similis erit ista quaestio, qua inter quantitates variables x et y ea quaeritur

86 DE METHODO DIOPHANTEAE ANALOGA

ritur conditio, ut formula specie transcendens $\int \sqrt{dx^2 + dy^2}$ fiat algebraica, seu ut huius formulae valor algebraice exhiberi queat. Manifestum est, hoc problemate, quod instar exempli attulimus, quaeri curvas algebraicas, quae sint rectificabiles; relatio enim inter x et y , quae coordinatas curvae denotabunt, requiritur algebraica, unde quaestio circa curvas algebraicas versatur, et cum huius curvae arcus indefinite per $\int \sqrt{dx^2 + dy^2}$ exprimatur, quoties ista formula algebraica reddetur, toties ipsa curva erit rectificabilis.

Simili modo si omnes eae curvae algebraicae considerentur, quae sint quadrabiles, perspicuum est, quaestionem huc redire, ut eae relationes inter quantitates variables x et y assignentur, quibus haec formula integralis $\int y dx$ integrationem admittat, atque ad valorem algebraicum perducatur.

Et si autem hic potissimum quantitates algebraicae sunt propositae, perinde atque in methodo Diophantea quantitates rationales spectari solent; tamen eo quoque referendae sunt eiusmodi quaestiones, quibus formulae quaequam integrales non algebraice exprimi, sed propositam quandam transcendentium quantitatum speciem implicare debent; veluti si quaerantur eiusmodi curvae algebraicae, quarum rectificatio non algebraice perfici queat, sed a quadratura circuli pendeat. Varias enim transcendentium quantitatum species commodissime per quadraturas cognitarum curvarum designantur. Facile autem intelligitur, eandem methodum, quae curvas rectificabiles inuenire docet, quoque ad eas curvas, quarum
 rectifi-

rectificatio a data quadratura pendeat, inueniendas aptam fore, id quod ex sequentibus clarius perspicietur.

Huiusmodi problema iam ante complures annos a Celeb. *Hermanno* extat propositum, quo eiusmodi curuam algebraicam quaesierat, quae non esset rectificabilis, sed cuius rectificatio a quadratura datae curuae penderet, quae tamen nihilo minus tot, quot lubuerit, arcus absolute rectificabiles haberet. Propositione huius problematis tum temporis summus Analyseos promotor *Ioh. Bernoullius* b. m. adeo obstupuit, vt non solum hoc problema ab *Hermanno* solutum esse non crediderit, sed etiam sagacitatem humanam longe superare pronunciauerit; quod quidem nemini mirum videri debet, cum illo tempore nulla plane vllius methodi vestigia patuissent, cuius ope huiusmodi problema tractari possent. *Hermannus* etiam eius solutionem per longas ambages ex quadam linearum curuarum contemplatione hauserat, vnde primo intuitu nihil plane emolumenti ad propositum expectare licuerat, ita vt inopinato ad solutionem ante peruenisset, quam de ipso problemate cogitasset. Visa autem ista *Hermanni* solutione, *Bernoullius* etiam aliam publicauit solutionem ex sola analysi petitam: sed cuius fundamentum tantopere est absconditum, vt diuinatione potius, quam vlla certa via, formulas suas solutionem continentes cruisse videatur.

Cum hoc problema non solum ob summam, qua implicabatur, difficultatem, sed etiam ob eximium usum, qui inde in analysi redundare videbatur, omnium tum temporis Geometrarum admirationem excitasset, nemo tamen quantum constat, in certam atque ad huius

iusmodi problemata accommodatam methodum inquisit, qua nouus omnino analyseos infinitorum quasi campus aperiretur. Ego igitur longo post intervallo fortasse primus de principiis nouae huius methodi cogitare coepi, quorum beneficio memorati illius problematis solutio directe sine ambagibus ac diuinatione obtineri posset. Detexi quoque regulas quasdam non contemnendas, quae ad nouae istius methodi fundamenta iacienda idonea sunt visa, earumque ope non solum plures problematis illius, quod erat agitatum, solutiones sum adeptus, sed etiam nonnulla alia eiusdem generis problemata dedi soluta, cuiusmodi est illud, cuius solutionem exhibui in *Dissertatione* de duabus curuis algebraicis ad communem axem relatis inueniendis, quae non sint rectificabiles, sed quarum rectificatio a data quadratura pendeat, ita tamen ut amborum arcuum eidem abscissae respondentium summa algebraice exprimi possit. Fontem solutionis, quam ibi dedi, de industria celari, cum mihi esset propositum prima quasi huius methodi elementa seorsim explicare, quo eorum usus amplissimus clarius perspiciatur, neque ea ad hoc unicum problema adstricta videantur. Fateri quidem statim cogor, me leuem adhuc partem tantum huius nouae methodi, quam hic propono, enucleasse; verum his principiis stabilitis, non dubito, quin ea mox maiora incrementa sit acceptura.

Diuisio huius methodi in partes secundum naturam formularum integralium, quarum valores algebraici sunt efficiendi, commodissime instituetur. Cum enim semper relatio inter duas quantitates variables x et y quaeratur

quaeratur, ut vna pluresue formulae integrales, quae has variables vna cum suis differentialibus inuoluant, algebraicos obtineant valores, huiusmodi formulas in sequentes ordines distribui conueniet:

Ordo primus continebit huiusmodi formulas $\int Z dx$, vbi Z est functio quaecunq; algebraica ambarum quantitatum x et y .

Ad ordinem secundum refero eas formulas $\int Z dx$, in quibus posito $dy = p dx$, littera Z est functio non solum ipsarum x et y , sed etiam ipsius p . Vbi notandum est, non solum formulam $\int Z dx$, sed etiam hanc $\int p dx = y$ algebraicos habere debere valores. Huc reducuntur eae formulae integrales, in quibus ambo differentialia dx et dy occurrunt, veluti $\int \sqrt{dx^2 + dy^2}$, quae posito $dy = p dx$ ad hanc formam $\int dx \sqrt{1 + pp}$ reuocatur.

Ordo porro tertius eiusmodi comprehendet formulas integrales, in quibus etiam differentialia secundi gradus insunt, quae autem, ponendo $dy = p dx$ et $dp = q dx$, ad hanc formam $\int Z dx$ perducentur, vbi littera Z erit functio quantitatum x, y, p , et q . His igitur casibus non solum formulae $\int Z dx$, sed etiam harum formularum $\int p dx$ et $\int q dx$ valores algebraici effici debent.

Ordo quartus complectetur eas formulas integrales, quae quantitatum x et y differentialia etiam tertii gradus inuolunt; haeque ad formam $\int Z dx$ reducuntur, ponendo $dy = p dx$; $dp = q dx$ et $dq = r dx$, vbi quantitas Z continebit praeter quantitates x et y etiam

90 DE METHODO DIOPHANTEAE ANALOGA

has p , q , et r . Hincque simul ratio sequentium ordinum intelligitur.

Praeter hos ordines peculiarem classem constituunt eiusmodi formulae $\int Z dx$, in quibus Z non solum quantitates algebraicas x , y , p , q , etc. vti in his ordinibus, continet, sed etiam formulas integrales complectitur, veluti si fuerit $Z = x \int \sqrt{dx^2 + dy^2}$, seu $Z = x \int dx \sqrt{x + pp}$, ita vt haec quantitas $\int x dx \int dx \sqrt{x + pp}$ efficienda sit algebraica, pro quo ratio inter quantitates x et p definiri debeat. In hoc exemplo primum patet, cum sit $dy = p dx$, valorem huius formulae $\int p dx$ esse debere algebraicum. Deinde etiam valorem huius $\int dx \sqrt{x + pp}$ esse oportebit algebraicum, qui si ponatur $= s$, tandem haec formula $\int x s dx$ ad valorem algebraicum erit perducenda, ita vt vnica haec formula $\int x dx \int \sqrt{dx^2 + dy^2}$ reductionem harum trium formularum

I. $\int p dx = y$; II $\int dx \sqrt{x + pp} = s$; III $\int x s dx$ ad valores algebraicos requirat. Ex quo intelligitur, etiam huiusmodi formulas ad ordines ante enumeratos reuocari posse.

Totum igitur negotium nouae huius methodi, quam examini Analystarum propono, in hoc consistit, vt eiusmodi ratio inter binas variables x et y inuestigetur, quae vnā pluresue formulas integrales, cuiusmodi in ordinibus supra descriptis sum complexus, algebraicas reddat. Hic autem non solum problemata occurrunt difficillima, a quorum solutione equidem adhuc longe sum remotus, sed etiam fortasse eiusmodi exco-

gitari

gitari possunt, quae nullam plane solutionem admittunt; omnino vti vsu venire solet in problematibus ad methodum Diophanteam pertinentibus. Vnde etiam sine dubio haec similitudo locum inueniet, vt alia problemata solutionem generalem, alia vero tantum solutiones speciales permittant.

Huiusmodi igitur problemata hic tantum proferam, quorum solutionem inueni, vt hoc modo specimen ac prima quasi elementa nouae methodi, quam vltius excolendam propono, exhibeam, quae etsi exiguum tantum partem huius methodi constituere videntur, tamen viam, qua vltius progredi liceat, patefacient. Certa autem inde earum operationum ratio perspicietur, quae directe nihilque diuinationi tribuendo ad solutiones eorum problematum, quae ante commemorauimus, perducant.

L E M M A.

1. Formula $\int y dx$ erit algebraica, si haec $\int x dy$ fuerit talis, et generatim, a qua quadratura pendebit integratio alterius formulae $\int y dx$, ab eadem quoque alterius $\int x dy$ integratio pendebit.

Demonstratio est manifesta, cum sit $\int y dx = xy - \int x dy$, vnde patet, si formula $\int x dy$ fuerit vel algebraica, vel datam quadraturam implicans, eandem quoque naturam habere alteram formulam $\int y dx$.

C O R O L L A R I V M.

2. Simili modo integratio huius formulae $\int y x dx$, vel huius $\int y x^n dx$ pendebit ab integratione huius

M 2 $\int x x dy$

92 DE METHODO DIOPHANTEAE ANALOGA

$\int x x dy$, vel huius $\int x^{n+1} dy$, ob $\int y x dx = \frac{1}{2} y x x - \frac{1}{2} \int x x dy$, vel ob $\int y x^n dx = \frac{1}{n+1} y x^{n+1} - \frac{1}{n+1} \int x^{n+1} dy$: vnde perspicitur hoc lemma latissime patere, eiusque ope formulas omnis generis, quae integrabiles sint reddendae, in alias transformari posse.

SCHOLIUM.

3. Lemma hoc, quantumuis leue ac triuiale videatur, tamen praecipuum continet fundamentum nouae illius methodi, quam sum adumbraturus. Si enim proposita formula integrali quacunque $\int Y dX$ alia detur $\int V dZ$, vt sit $A \int Y dX + B \int V dZ$ quantitas algebraica, manifestum est, harum duarum formularum $\int Y dX$ et $\int V dZ$ rationem ita esse comparatam, vt si altera fuerit integrabilis, etiam alteram fore integrabilem, et a quam quadratura alterius integratio pendeat, ab eadem quadratura etiam alterius integrationem pendere. Resolutio autem praecipuorum problematum ad hanc methodum pertinentium absoluetur idonea formularum integralium, ad quas peruenitur, transformatione.

PROBLEMA I.

4. Inuenire omnes curuas algebraicas, quae sint quadrabiles; seu eam inter variables x et y relationem in genere definire, vt formula $\int y dx$ fiat integrabilis.

SOLVTIO.

Si curuae abscissa ponatur $= x$ et applicata orthogonalis $= y$, erit huius curuae area $= \int y dx$, cuius
valorem

valorem algebraicum esse oportet: quod quidem facillime impetratur. Denotet enim X functionem quamcunque algebraicam ipsius x , huicque functioni X aequalis ponatur area $\int y dx$, ut sit $\int y dx = X$, erit, differentialibus sumendis, $y dx = dX$, unde fit $y = \frac{dX}{dx}$; sicque applicata y aequabitur functioni algebraicae ipsius x , ex quo curua erit algebraica, eiusque area $\int y dx$, cum sit $= X$, algebraice quoque exprimetur.

A L I T E R.

Cum sit area $\int y dx = yx - \int x dy$, ponatur $\int x dy$ functioni cuicunque ipsius y , quae sit $= Y$, aequalis, seu sit $\int x dy = Y$, unde fit $x = \frac{dY}{dy}$, ita ut iam abscissa x functioni algebraicae ipsius y aequetur, curuaque fiat algebraica. Posita autem $x = \frac{dY}{dy}$, erit curuae area $\int y dx = yx - Y = \frac{y dY}{dy} - Y$, ideoque etiam algebraica.

C O R O L L. 1.

5. Si X in priori solutione, vel Y in posteriori, non fuerit functio algebraica ipsius x , vel y , sed transcendens, ita tamen ut $\frac{dX}{dx}$ vel $\frac{dY}{dy}$ fiat functio algebraica, curua quidem erit algebraica, sed eius quadratura quantitate transcendente exprimetur.

C O R O L L. 2.

6. Scilicet si in priori solutione sit $X = P + \int Q dx$, existentibus P et Q functionibus algebraicis ipsius x , ita tamen, ut $\int Q dx$ sit quantitas transcendens, aequatio pro curua $y = \frac{dP}{dx} + Q$ erit quidem algebraica,

M 3

sed

94 DE METHODO DIOPHANTEAE ANALOGA

sed eius area $\int y dx = P + \int Q dx$ a quantitate transcendente $\int Q dx$ pendebit.

C O R O L L. 3.

7. Simili modo in altera solutione si ponatur $Y = P + \int Q dy$, existentibus P et Q functionibus algebraicis ipsius y , ita tamen ut $\int Q dy$ sit quantitas transcendens, aequatio pro curua $x = \frac{dP}{dy} + Q$ erit algebraica, sed area, quae erit $\int y dx = \frac{y dP}{dy} + yQ - P - \int Q dy$ a quantitate transcendente $\int Q dy$ pendebit.

S C H O L I O N.

8. Vti huius problematis solutio est facillima nulloque artificio indiget, sequens problema, quod quidem aliud est naturae, adiungam, cuius vero solutio in aliis problematibus, quae ad hanc methodum referri solent, insignem usum praestabit. Veluti si quaerantur curvae algebraicae generatim non rectificabiles, quae tamen, quot lubuerit, habeant arcus rectificabiles; aliae huius generis quaestiones proponantur, principium solutionis ex sequente problemate erit petendum.

P R O B L E M A. 2.

9. Invenire curvas algebraicas in genere non quadrabiles, sed quarum quadratura generalis datam quantitatem transcendentem inuoluat, in quibus tamen, quot lubuerit, areas absolute quadrabiles assignare liceat.

S O L V T I O.

Ex solutione praecedentis problematis liquet, hanc quaestionem huc redire, ut eiusmodi formula transcendens

dens $\int Q dx$ inuestigetur, cuius valor certis casibus, veluti si ponatur $x=a$, $x=b$, $x=c$ etc. euanescat, his enim casibus quantitas $X=P+\int Q dx$, quae in genere est transcendens, quippe formulam $\int Q dx$ inuoluens, fiet algebraica, nempe $=P$. Hoc vt efficiatur, statuatur, $\int Q dx = \int u dx - \int v dz$, vbi v talis sit functio ipsius z , qualis u est ipsius x , ita vt formulae $\int u dx$ et $\int v dz$ similem quantitatem transcendentem exhibeant, qua $\int Q dx$ contineri debet. Sit autem z eiusmodi functio ipsius x , ita vt casibus propositis $x=a$, $x=b$, $x=c$ etc. quot lubuerit, fiat $z=x$, ideoque et $v=u$, atque perspicuum est, his iisdem casibus fore $\int v dz = \int u dx$, hincque $\int Q dx = 0$. Hunc in finem formetur ista functio ipsius x .

$$x^n - (a+b+c+\text{etc.})x^{n-1} + (ab+ac+bc+\text{etc.})x^{n-2} - (abc+\text{etc.})x^{n-3} + \text{etc.}$$

quae breuitatis gratia vocetur $=S$, ita vt aequatio $S=0$ praebet radices $x=a$, $x=b$, $x=c$, etc. eos scilicet ipsos valores abscissae x , quibus area absolute quadrabilis respondere debet. Tum vero statuatur $z-x=S$, atque manifestum est, iisdem casibus $x=a$, $x=b$, $x=c$ etc. fieri $z=x$, omnino vti requiri ad nostrum propositum ostendimus. Huic autem requisito generalius satisfiet, si ponamus $z-x=ST$, dummodo $ST=0$ alias non praebet radices reales, nisi quae sunt propositae, scilicet $x=a$, $x=b$, $x=c$, etc. Hanc ob rem si S denotet eiusmodi functionem ipsius x , vt aequatio $S=0$ alias non habeat radices reales, nisi quae sunt propositae, scilicet $x=a$, $x=b$, $x=c$, etc. quod semper infinitis modis fieri potest, tum sumatur $z-x=S$, seu $z=x+S$.

Quo

Quo factō, si $\int u dx$ eam quantitatem transcendentem exprimat, a qua curvae quadratura in genere pendere debet, pro v substituatur talis functio ipsius z , qualis u est ipsius x ; atque in formulis superioribus loco $\int Q dx$ scribatur $\int u dx - \int v dz$, ita ut sit $Q = u - \frac{v dz}{dx}$. Tum enim si construatur curva algebraica, cuius abscissae $= x$ respondeat applicata $y = \frac{dP}{dx} + u - \frac{v dz}{dx}$, eius area in genere erit $\int y dx = P + \int u dx - \int v dz$, pendebit scilicet a quantitate transcendente $\int u dx$, cui altera $\int v dz$ est similis, nihilo vero minus casibus $x = a, x = b, x = c$, etc. eius area algebraice exprimitur, fietque $\int y dx = P$. Hoc ergo modo effici potest, ut curva praecise tot, quot quis voluerit, obtineat areas quadrabiles, neque plures, neque pauciores.

COROLL. 1.

10. Cum v talis sit functio ipsius z , qualis u est ipsius x , ita ut v obtineatur ex u , si loco x scribatur z , sequitur etiam v talem esse functionem ipsius u , qualis z est ipsius x . Quare cum sit $z = x + S$, sequitur v obtineri ex a , si loco x scribatur $x + S$.

COROLL. 2.

11. Quoniam igitur quantitas v resultat ex functione u , si loco x scribatur $x + S$, ex proprietate functionum alias demonstrata sequitur fore

$$v = u + \frac{S du}{dx} + \frac{S^2 d^2 u}{1.2 dx^2} + \frac{S^3 d^3 u}{1.2.3 dx^3} + \frac{S^4 d^4 u}{1.2.3.4 dx^4} + \text{etc.}$$

posito elemento dx constante, sed cum haec expressio in infinitum sit continuanda, praestat valorem ipsius v actuali substitutione definire.

EXEM-

E X E M P L V M.

12. Inuenire curuam algebraicam, cuius quadratura indefinita pendeat a quadratura circuli, cuius uero area abscissae $x = a$ respondens algebraice exhibeatur.

Vt quadratura curuae indefinita a quadratura circuli pendeat, ponatur $u = \sqrt{2fx - xx}$, et ut posito $x = a - n$, fiat $S = n(a - x)$, ut sit $z = x + na - nx = na - (n - 1)x$. Ergo $v = \sqrt{2naf - 2(n - 1)fx - nna + 2n(n - 1)ax - (n - 1)^2xx}$. Ponatur, ut haec formula simplicior euadat, $2f = na$, eritque $v = \sqrt{n(n - 1)ax - (n - 1)^2xx}$, et ob $dz = -(n - 1)dx$ habebitur $Q = \sqrt{naa - xx} + (n - 1)\sqrt{n(n - 1)ax - (n - 1)^2xx}$ ac pro curua erit.

$y = \frac{dy}{dx} + \sqrt{naa - xx} + (n - 1)\sqrt{n(n - 1)ax - (n - 1)^2xx}$,
area uero erit

$\int y dx = P + \int dx \sqrt{naa - xx} + (n - 1) \int dx \sqrt{n(n - 1)ax - (n - 1)^2xx}$.
Verum hic notandum est, quemadmodum integrale $\int u dx$ ita capi ponitur, ut euanescat posito $x = 0$, ita quoque integrale $\int v dz$ ita capi debere, ut euanescat posito $z = 0$: Quamobrem ut tota area euanescat posito $x = 0$, necesse est, ut quoque fiat $z = 0$ hoc casu; alioquin enim expressio areae $\int y dx$ complecteretur quantitatem constantem portionem areae circularis denotantem, quae casu $x = a$ destrueretur. Huic autem incommodo occurreretur, si pro S eiusmodi sumatur functio, quae posito $x = 0$ euanescat. Sit ergo $S = \frac{nx}{a}(a - x)$, et $z = x + \frac{nx}{a}(a - x)$, et $v = \sqrt{2fz - zz}$, atque quaesito satisfiet modo solito. Ponatur, ut expressio fiat simplicissima $n = -1$, ut sit

98 DE METHODO DIOPHANTHEAE ANALOGA

$z = \frac{xx}{a}$ et $v = \sqrt{\left(\frac{2fx}{a} - \frac{x^2}{a^2}\right)} = \frac{x}{a} \sqrt{(2af - xx)}$ eritque applicata $y = \frac{dP}{dx} + \sqrt{(2fx - xx)} - \frac{2xx}{a^2} \sqrt{(2af - xx)}$ ob $dz = \frac{2x dx}{a}$: atque area fiet

$\int y dx = P + \int dx \sqrt{(2fx - xx)} - 2 \int \frac{xx dx}{a^2} \sqrt{(2af - xx)}$ quae qualiscunque P fuerit functio ipsius x , in genere semper a quadratura circuli pendebit, casu autem $x = a$ area fiet algebraica — P.

S C H O L I O N.

13. Circumstantia haec ratione constantis ad areae expressionem adiiciendae, ne ea ipsa sit transcendens, in omnibus exemplis probe est obseruanda. Hunc in finem functio S non solum ita accipi debet, vt casibus propositis $x = a$, $x = b$, $x = c$ etc. euanescat, sed etiam casu $x = 0$ euanescere debet. Quod quidem per se est perspicuum : nam quia omnis curuae aream abscissae euanescenti $x = 0$ respondentem nihilo aequalem assumimus, ideoque a transcendentibus quantitatibus vacuam, euidentem est, quocunque casus propositi sint, quibus area fiat algebraica, iis semper superaddendum esse casum $x = 0$, sicque functio S ita comparata esse debet, vt non solum casibus $x = a$, $x = b$, $x = c$ etc. qui sunt propositi, sed etiam casu $x = 0$ fiat $S = 0$.

P R O B L E M A 3.

14. Si Z sit functio quaecunque algebraica binarum variabilium x et y , definire relationem algebraicam inter x et y , vt formula integralis $\int Z dx$ algebraicum obtineat valorem.

SOLV.

S O L V T I O.

Etsi problema hoc multo latius patere videtur, quam primum, tamen eius solutio non est difficilior. Ponatur enim $\int Z dx$ functioni cuicunque algebraicae ipsius x , quae sit $= X$ aequale, eritque $Z dx = dX$ et $Z = \frac{dX}{dx}$, vbi cum $\frac{dX}{dx}$ sit quoque functio algebraica ipsius x , habebitur aequatio algebraica inter x et y , quarum relatio algebraica definitur: indeque erit per hypothesin $\int Z dx = X$.

C O R O L L. 1.

15. Si X non sit functio algebraica ipsius x , sed eius quampiam inuoluat functionem transcendentem, veluti si sit $X = P + \int Q dx$, ita vt $\frac{dX}{dx} = \frac{dP}{dx} + Q$, sit nihilominus functio algebraica ipsius x ; tum oriatur curva algebraica hac aequatione $Z = \frac{dP}{dx} + Q$ expressa, sed valor integralis inde oriendus $\int Z dx$ non erit algebraicus, verum functionem transcendentem $\int Q dx$ involuet.

C O R O L L. 2.

16. Si pro Q eiusmodi quantitatem substitua-
mus, qualem in problemate praecedente descripsimus, tum valor quidem indefinitus formulae $\int Z dx$ non erit algebraicus, sed a quadratura quapiam data pendebit. Hoc tamen non obstante effici potest, vt eius valor tot casibus, quot lubuerit, et quidem datis veluti $x = a$, $x = b$, $x = c$, etc. fiat algebraicus. Vbi quidem notandum est, in calculo his casibus superaddendum esse semper casum $x = 0$.

S C H O L I O N.

17. Si igitur vnica proponatur formula integralis ad valorem algebraicum reducenda, eaque pertineat ad ordinem primum, tum quaestio nulla laborat difficultate. Atque simul pari opera effici potest, vt illius formulae integratio a data quadratura pendeat, atque insuper vt tot, quot quis voluerit, casibus algebraicum obtineat valorem. Antequam igitur ad formulas sequentium ordinum progrediar, eiusmodi problemata proponam, quibus duae pluresue formulae ordinis primi simul ad valores algebraicos sint reducendae; ita vt existentibus V et Z functionibus ipsarum x et y , valores harum duarum formularum $\int V dx$ et $\int Z dx$ vel plurium huiusmodi algebraici sint efficiendi. Hic quidem ante omnia animaduerto, haec problemata in genere concepta mihi quidem non solubilia videri, sed nonnisi sub certis conditionibus, quibus functiones V et Z sint praeditae, solutionem admittere. Quibus igitur casibus mihi quidem ad solutionem peruenire licuerit, hic exponam.

P R O B L E M A 4.

18. Si P et Q sint functiones quaecunque ipsius x , inuenire relationem idoneam inter variables x et y , vt ambae hae formulae $\int y P dx$ et $\int y Q dx$ valores algebraicos adipiscantur.

S O L V T I O.

Ponatur vtraque formula seorsim aequalis quantitati cuiunque algebraicae, scilicet

$$\int y P dx = L \text{ et } \int y Q dx = M.$$

Hinc

Hinc ergo fiet $y = \frac{dL}{Pdx}$ et $y = \frac{dM}{Qdx}$ ideoque $\frac{P}{Q} = \frac{dL}{dM}$.
 ubi fiat L et M functiones nouae cuiuspiam variabilis
 z , ita vt $\frac{dL}{dM}$ fit functio algebraica huius variabilis z .
 Ope aequationis ergo inuentae $\frac{P}{Q} = \frac{dL}{dM}$ valor ipsius x ,
 cuius functio est $\frac{P}{Q}$, per z expressus reperietur, ita vt
 inde proditurum sit $x =$ functioni cuiuspiam ipsius z .
 Qua inuenta obtinebitur quoque valor ipsius y per fun-
 ctionem quampiam ipsius z expressus, ope formulae
 $y = \frac{dL}{Pdx}$ vel $y = \frac{dM}{Qdx}$, sicque vtraque variabilis x et y
 per nouam variabilem z determinabitur, idque alge-
 braice; vnde relatio inter x et y quaesita innotescet.
 Ex his autem valoribus erit, vti assumimus, $\int y P dx$
 $= L$ et $\int y Q dx = M$, vtraque scilicet functioni alge-
 braicae ipsius z aequalis.

ALIA SOLVTIO.

Ponatur vt ante altera formula $\int y P dx$ quantita-
 ti cuiuspiam algebraicae L aequalis, seu $\int y P dx = L$
 eritque hinc $y = \frac{dL}{Pdx}$, qui valor in altera formula sub-
 stitutus dabit $\int y Q dx = \int \frac{Q}{P} dL$, quae algebraica red-
 denda restat. Iam vero per lemma praemissum est

$$\int \frac{Q}{P} dL = \frac{LQ}{P} - \int L d. \frac{Q}{P}.$$

Sicque formula $\int L d. \frac{Q}{P}$ ad algebraicum valorem redu-
 ci debet; vbi notandum $d. \frac{Q}{P}$ huiusmodi formam
 $X dx$ esse habiturum, vbi sit X functio ipsius x cognita.

Ponatur ergo $\int L d. \frac{Q}{P}$ functioni cuiusque ipsius x , quae
 sit V aequalis, erit $L = \frac{dV}{d(Q:P)}$ functioni scilicet ipsius
 x . Inuento autem valore ipsius L erit porro $\int y P dx$

$$N. 3 \qquad \qquad \qquad = L;$$

$= L$; $\int y Q dx = \frac{LQ}{P} - V$ atque variabilis y ita definitur per x , ut sit $y = \frac{dL}{P dx}$, existente uti inuenimus $L = dV : d. \frac{Q}{P}$: hoc ergo modo immediate, nulla alia noua variabili in subsidium uocata, variabilem y per x dedimus determinatam.

C O R O L L. 1.

19. Cum in priori solutione altera variabilis x definitur debeat ex aequatione $\frac{P}{Q} = \frac{dL}{dM}$, altera uero sit $y = \frac{dL}{P dx}$, sicque utraque per nouam variabilem z cuius L et M sunt functiones algebraicae, exprimatur, ambae formulae integrales propositae valores obtinebunt algebraicos scilicet

$$\int y P dx = L \text{ et } \int y Q dx = M$$

C O R O L L. 2.

20. Per eandem ergo solutionem sumendis pro L et M functionibus transcendentibus ipsius z , ita tamen ut $\frac{dL}{dz}$ et $\frac{dM}{dz}$ sint functiones algebraicae, effici poterit, ut integratio utriusque formulae propositae $\int y P dx$ et $\int y Q dx$ a data quadratura pendeat; uel ut altera sit algebraica, altera uero datam quadraturam inuoluat.

C O R O L L. 3.

21. Si ambae hae formulae debeant esse algebraicae, solutio posterior eundem praestat usum; sumta enim pro V functione quacunque algebraica ipsius x , erit $L = dV : d. \frac{Q}{P}$ quoque functio algebraica ipsius x ;

x ; tum vero si statuatur altera variabilis $y = \frac{dL}{P dx}$,
erit

$$\int y P dx = L \text{ et } \int y Q dx = \frac{LQ}{P} - V \text{ feu}$$

$$\int y P dx = \frac{dV}{d \cdot \frac{Q}{P}} \text{ et } \int y Q dx = \frac{Q dV}{P d \cdot \frac{Q}{P}} - V$$

COROLI. 4.

22. Sin autem in hac solutione pro V capiatur
functio transcendens ipsius x , ita tamen vt $\frac{dV}{dx}$ sit
functio algebraica, ob $\frac{d(Q:P)}{dx}$ etiam functionem alge-
braicam, fiet quoque $L = dV : d \cdot \frac{Q}{P}$, ideoque etiam y
functio algebraica ipsius x ; vnde prioris formulae $\int y P dx = L$
valor fiet algebraicus, atque altera tantum $\int y Q dx$
a praescripta quadratura V pendebit.

COROLL. 5.

23. Per hanc igitur alteram solutionem effici non
potest, vt vtraque formula integralis proposita datam
quadraturam inuoluat, dum alterius valor semper repe-
ritur algebraicus. Quare si vtraque debeat habere valo-
rem transcendentem, solutione priore erit vtendum.

EXEMPLVM.

24. Inuenire curuas algebraicas, in quibus non
solum area $\int y dx$, sed etiam areae momentum $\int y x dx$
algebraice exhiberi possit.

Per priorem solutionem ponatur:

$$\int y dx = L \text{ et } \int y x dx = M$$

erit $y = \frac{dL}{dx} = \frac{dM}{x dx}$ vnde fit $x = \frac{dM}{dL}$ et

\neq

104 DE METHODO DIOPHANTEAE ANALOGA

$y = dL : d\left(\frac{dM}{dL}\right)$, vbi pro L et M functiones quaecunque algebraicae nouae variabilis z accipi possunt. Nihil ergo impedit quo minus statuatur $L = z$, et pro M sumatur functio quaecunque ipsius z , quae sit $= Z$, quo facto erit $x = \frac{dZ}{dz}$ et sumto elemento dz constante

$$y = \frac{dz^2}{d^2z}$$

Per alteram solutionem ponatur $fydx = L$, vt sit $y = \frac{dL}{dx}$, erit $fyx dx = fxdL = xL - fL dx$. Statuatur iam $fL dx = V$ functioni cuiusque ipsius x , erit $L = \frac{dV}{dx}$, ideoque $fydx = \frac{dV}{dx}$ et $fyx dx = \frac{x dV}{dx} - V$, vnde posito elemento dx constante applicata y ita per abscissam x definietur, vt sit $y = \frac{d^2V}{dx^2}$.

SCHOLIUM.

25. Me non monente intelligitur, simili modo huiusmodi formulas $\int Y P dx$ et $\int Y Q dx$ ad valores algebraicos reduci posse, si Y functionem quamcunque alterius variabilis y designet, dummodo P et Q sint functiones ipsius x ; determinationes enim ante pro y inuentae nunc ipsi Y sunt tribuendae. Quin etiam, si Y denotet functionem quampiam ipsarum x et y , solutio pari modo absoluetur: ita reductio harum formularum $\int P dx \sqrt{xx + yy}$ et $\int Q dx \sqrt{xx + yy}$ ad valores algebraicos nullam habebit difficultatem, quoniam hae formulae similes euadent propositis, si pro $\sqrt{xx + yy}$ scribatur vnica littera veluti v . Vnde colligitur ope huius problematis semper binas huiusmodi formulas $\int V dx$ et $\int Z dx$ ad valores algebraicos perduci posse, quaecunque V et Z fuerint functiones ipsarum x et y , dummo-

dummodo $\frac{v}{z}$ fit functio ipsius x tantum. Si enim x fit ista functio, seu $\frac{v}{z} = x$, loco alterius variabilis y introducatur noua v , vt fit $v = \frac{v}{x}$ seu $v = Z$, atque formulae reducendae erunt $\int v X dx$ et $\int v dx$, quarum resolutio iam erit in promptu. Inuestigemus vero etiam alia formularum integralium paria, quae simili modo ad valores algebraicos reduci queant, quod eueniet si quapiam transformatione ad huiusmodi formas reuocari potuerint.

PROBLEMA 5.

26. Si P et Q fuerint functiones quaecunque ipsius x , inuenire relationem idoneam inter variables x et y , vt ambae hae formulae $\int P dy$ et $\int Q dy$ valores algebraicos adipiscantur.

SOLVTIO.

Cum per lemma praemissum fit $\int P dy = Py - \int y dP$ et $\int Q dy = Qy - \int y dQ$, quaestio huc redit, vt hae duae formulae integrales $\int y dP$ et $\int y dQ$ valores algebraicos consequantur, quod per problema praecedens duplici modo efficietur.

I. Statuatur enim $\int y dP = L$ et $\int y dQ = M$ erit $y = \frac{dL}{dP} = \frac{dM}{dQ}$, vnde fit $\frac{dP}{dQ} = \frac{dL}{dM}$: vbi cum $\frac{dP}{dQ}$ fit functio ipsius x , si pro L et M functiones quaecunque nouae cuiusdam variabilis z assumantur, vt $\frac{dL}{dM}$ fiat functio huius variabilis z , ex aequatione $\frac{dP}{dQ} = \frac{dL}{dM}$ quantitas x per z determinabitur, ita vt x aequalis reperiat functioni cuidam ipsius z . Dehinc aequatio $y = \frac{dL}{dP}$ definiet

finiet alteram variabilem y per eandem x : quo facto habebitur:

$$\int P dy = \frac{P dL}{dP} - L \text{ et } \int Q dy = \frac{Q dM}{dQ} - M.$$

II. Pro altera solutione fiat $\int y dP = L$, ut fit $y = \frac{dL}{dP}$, eritque altera formula $\int y dQ = \int \frac{dQ}{dP} dL = L \cdot \frac{dQ}{dP} - \int L d \cdot \frac{dQ}{dP}$; vbi cum $\frac{dQ}{dP}$ sit functio ipsius x , ponatur $\int L d \cdot \frac{dQ}{dP} = V$ functioni cuicumque ipsius x , oriatur hinc $L = \frac{dV}{d(dQ/dP)}$. Inventa ergo hac quantitate $L = \frac{dV}{d(dQ/dP)}$, quae erit functio ipsius x , habebitur altera variabilis $y = \frac{dL}{dP}$ indeque valores algebraici binarum formularum integralium propositarum erunt:

$$\int P dy = Py - L \text{ et}$$

$$\int Q dy = Qy - \frac{L dQ}{dP} + V.$$

COROLL. 1.

27. Si hae formulae non debeant esse algebraicae, sed datas quadraturas involuentes, eadem valebunt quae ad problema praecedens annotati. Scilicet si utraque debeat esse transcendens, hoc non nisi per solutionem priorem praestari poterit, si autem altera tantum quantitatem transcendentem implicare debeat, per utramque solutionem satisfieri poterit.

COROLL. 2.

28. Hinc etiam patet si formulae propositae fuerint huiusmodi $\int y P dx$ et $\int Q dy$, reductionem ad valores algebraicos pari modo perfici posse. Cum enim sit $\int Q dy = Qy - \int y dQ$, has duas formulas reduci oportet.

oportebit $\int y P dx$ et $\int y dQ$, quae non differunt ab
 iis, quae in praecedente problemate sunt tractatae.

COROLL. 3.

29. Intelligitur etiam, si Y denotet functionem
 quandam ipsius y , simili modo huiusmodi binas formulas
 $\int P Y dy$ et $\int Q Y dy$ ad valores algebraicos reduci
 posse, dummodo $\int Y dy$ integrationem admittat. Po-
 sito enim $\int Y dy = v$, formulae reducendae erunt $\int P dv$
 et $\int Q dv$, quae hic propositis sunt similes. At si
 $\int Y dy$ sit functio transcendens ipsius y reductio modo
 hic exposito non succedit.

PROBLEMA. 6.

30. Inuenire relationem algebraicam inter varia-
 biles x et y , vt haec duae formulae integrales $\int y^m x^{n-1} dx$
 et $\int y^\mu x^{\nu-1} dx$ valores algebraicos obtineant.

SOLVITIO.

Coaequatis his formulis inter se fit $y^m x^n = y^\mu x^\nu$

unde oritur $y = x^{\frac{\nu-n}{m-\mu}}$. Ponatur ergo:

$$y = x^{\frac{\nu-n}{m-\mu}} z, \text{ vt fit } y^m = x^{\frac{m\nu-mn}{m-\mu}} z^m \text{ et } y^\mu = x^{\frac{\mu\nu-\mu n}{m-\mu}} z^\mu$$

atque formulae propositae abibunt in has:

$$\int x^{\frac{m\nu-\mu n}{m-\mu}-1} z^m dx \text{ et } \int x^{\frac{m\nu-\mu n}{m-\mu}-1} z^\mu dx$$

Iam vero est:

$$\int x^{\frac{m\nu-\mu n}{m-\mu}-1} z^m dx = \frac{m-\mu}{m\nu-\mu n} x^{\frac{m\nu-\mu n}{m-\mu}} z^m - \frac{n(m-\mu)}{m\nu-\mu n} \int x^{\frac{m\nu-\mu n}{m-\mu}} z^{m-1} dz$$

O 2

$\int x$

$$\int x^{\frac{m\nu - \mu n}{m - \mu} - 1} z^{\mu} dx = \frac{m - \mu}{m\nu - \mu n} x^{\frac{m\nu - \mu n}{m - \mu}} z^{\mu} - \frac{\mu(m - \mu)}{m\nu - \mu n} \int x^{\frac{m\nu - \mu n}{m - \mu}} z^{\mu - 1} dz$$

Nisi ergo sit $m\nu = \mu n$, quo casu haec reductio locum non habet, si ponatur $x^{\frac{m\nu - \mu n}{m - \mu}} = v$, quaestio perducetur ad has formulas:

$$\int v z^{m-1} dz \text{ et } \int v z^{\mu-1} dz$$

quae per problema superius sine difficultate resolvuntur.

A L I T E R.

Si neque n neque v fuerit $= 0$, alia solutio simili modo adhiberi potest. Scilicet cum sit

$$\int y^m x^{n-1} dx = \frac{1}{n} y x - \frac{m}{n} \int x^n y^{m-1} dy \text{ et}$$

$$\int y^{\mu} x^{v-1} dx = \frac{1}{v} y^{\mu} x - \frac{\mu}{v} \int x^v y^{\mu-1} dy$$

quaestio redit ad has duas formulas:

$$\int x^n y^{m-1} dy \text{ et } \int x^v y^{\mu-1} dy$$

quae posito $x = y^{\frac{\mu - m}{n - v}} z$ perinde atque ante tractantur.

C O R O L L. 1.

31. Si sit vel $m = \mu$ vel $n = v$, formulae propositae statim per superius problema reduci possunt, sine ulla praevia praeparatione. Casu tamen posteriori quo $n = v$ excipiendus est casus quo $n = v = 0$; quia reductio supra praescripta hic non succedit.

C O R O L L. 2.

32. Per praecepta ergo adhuc tradita huiusmodi binae formulae $\int y^m dx$ et $\int y^{\mu} dx$ ad valores algebraicos reduci

possunt.

COROL.

COROLL. 3.

33. Praeterea vero etiam excipiuntur casus, quibus $m\nu = \mu n$, seu $m:n = \mu:\nu$, qui ob eandem rationem reductionem non permittunt. Qui casus quo facilius cognoscantur, sit $m = a\mu$, et $n = a\nu$, erunt formulae hoc pacto irreductibiles:

$$\int y^{a\mu} x^{a\nu-1} dx \text{ et } \int y^{\mu} x^{\nu-1} dx.$$

COROLL. 4.

34. Sit brevitatis gratia $y^{\mu} = z$ et $x^{\nu} = v$, erit $\frac{dx}{x} = \frac{dv}{v}$, vnde formulae hae irreductibiles sunt.

$$\frac{1}{v} \int z^{\alpha} v^{\alpha-1} dv \text{ et } \frac{1}{v} \int z dv.$$

Ac si ulterius ponatur $z = \frac{u}{v}$, hae formulae abibunt in $\frac{1}{v} \int \frac{u^{\alpha} dv}{v}$ et $\frac{1}{v} \int \frac{u dv}{v}$, quae iam in formulis Coroll. 2. exclusis continentur.

COROLL. 5.

35. Reliquis igitur casibus omnibus, qui in his exceptionibus locum non habent, reductio ad valores algebraicos semper absolui poterit, idque duplici modo pro utraque solutione hic tradita, atque utroque modo gemina resolutio valebit secundum binas problematis superioris solutiones.

PROBLEMA 7.

36. Si P et Q fuerint functiones ipsius x, invenire relationem algebraicam inter x et y, ut ambae

O 3 hae

110 DE METHODO DIOPHANTEAE ANALOGA

hae formulae $\int y^m P dx$ et $\int y^n Q dx$ valores algebraicos obtineant.

S O L V T I O.

Ponatur $y = \left(\frac{Q}{P}\right)^{\frac{1}{m-n}} z$ seu $y = Q^{\frac{1}{m-n}} P^{\frac{-1}{m-n}} z$ ex hacque substitutione affequemur :

$$\int y^m P dx = \int P^{\frac{-m}{m-n}} Q^{\frac{m}{m-n}} z^m dx,$$

$$\int y^n Q dx = \int P^{\frac{-n}{m-n}} Q^{\frac{n}{m-n}} z^n dx$$

Iam notandum est reductionem, quam intendimus, esse successuram, si haec formula :

$$\int P^{\frac{-n}{m-n}} Q^{\frac{m}{m-n}} dx \text{ integrationem admittat.}$$

Nisi enim haec conditio locum habeat, fateor me solutionem exhibere non posse. Sit igitur

$$\int P^{\frac{-n}{m-n}} Q^{\frac{m}{m-n}} dz = X$$

ideoque X functio algebraica ipsius x , formulaeque reducendae erunt :

$$\int z^m dX \text{ et } \int z^n dX, \text{ vnde resultat}$$

$$\int z^m dX = X z^m - m \int X z^{m-1} dz$$

$$\int z^n dX = X z^n - n \int X z^{n-1} dz$$

Harum autem formularum reductio supra iam idque duplici modo, est ostensa.

C O R O L L.

37. Si esset $m=n$, problema congrueret cum problemate quarto, ita vt incommoda, quae in hac solutione inde oritura videntur, nihil planè noceant. Conditio

ditio igitur, sub qua reductio propositarum formularum succedit, postulat, ut formula differentialis $P^{\frac{-n}{m-n}} Q^{\frac{m}{m-n}} dx$ integrationem admittat.

PROBLEMA 8.

38. Si V et Z sint functiones ipsarum x et y homogeneae, atque V functio m dimensionum, Z vero functio n dimensionum, inuenire relationem algebraicam inter x et y , qua duae hae formulae:

$\int V dx$ et $\int Z dx$ reddantur integrabiles.

SOLVTIO.

Quia V et Z sunt functiones homogeneae, ita ut ambae variables x et y vbique eundem dimensionum numerum compleant, ibi nempe dimensionum numerum m , hic vero n : ponatur $y = tx$, atque functio V abit in $x^m P$, et Z in $x^n Q$, vbi P et Q erunt functiones quantitatis t . Ita cum per hanc substitutionem fiat

$$V = x^m P \text{ et } Z = x^n Q,$$

formulae ad reducendum propositae erunt

$$\int P x^m dx \text{ et } \int Q x^n dx,$$

vbi P et Q sunt functiones alterius variabilis t , cuius ad x relationem inuestigare oportet. Iam hae duae formulae ex duabus variabilibus t et x constantes reducuntur ad

$$\int P x^m dx = \frac{1}{m+t} P x^{m+t} - \frac{1}{m+t} \int x^{m+t} dP$$

$$\int Q x^n dx = \frac{1}{n+t} Q x^{n+t} - \frac{1}{n+t} \int x^{n+t} dQ$$

dummo.

112 DE METHODO DIOPHANTEAE ANALOGA

dummodo neque m neque n fuerit $= -1$. Quare cum reductio ad has formulas $\int x^{m+1} dP$ et $\int x^{n+1} dQ$

reuocatur, ponatur $x = \left(\frac{dQ}{dP}\right)^{\frac{1}{m-n}} z = z dP^{\frac{1}{n-m}} dQ^{\frac{1}{m-n}}$ formulaeque reducendae erunt

$\int z^{m+1} dP^{\frac{n+1}{n-m}} dQ^{\frac{m+1}{m-n}}$ et $\int z^{n+1} dP^{\frac{n+1}{n-m}} dQ^{\frac{m+1}{m-n}}$ quibus valores algebraicos conciliare licebit, si formula differentialis $dP^{\frac{n+1}{n-m}} dQ^{\frac{m+1}{m-n}} = \left(\frac{dP}{dQ}\right)^{\frac{n+1}{n-m}} dQ$ absolute fuerit integrabilis; reliquis enim casibus haec reductio non succedit. Ponamus ergo hanc formulam esse integrabilem, et cum eius integrale futurum sit functio algebraica ipsius t , quae sit T , ita vt habeatur

$$\int dP^{\frac{n+1}{n-m}} dQ^{\frac{m+1}{m-n}} = T$$

atque formulae reducendae fient:

$$\int z^{m+1} dT = z^{m+1} T - (m+1) \int T z^m dz$$

$$\int z^{n+1} dT = z^{n+1} T - (n+1) \int T z^n dz$$

Hinc cum hae formulae $\int T z^m dz$ et $\int T z^n dz$ valores algebraicos obtinere debeant, hoc per problema quartum duplici modo efficietur.

COROLL. 1.

39. Patet ergo primo si fuerit vel $m = -1$ vel $n = -1$, reductionem per methodum propositam perfici non posse. Praeterea vero eam quoque locum non habere, nisi formula differentialis $dP^{\frac{n+1}{n-m}} dQ^{\frac{m+1}{m-n}}$ absolute fuerit integrabilis.

COROL.

COROLL. 2.

40. Quodsi fuerit $m = n$, dummodo utriusque litterae valor non sit $= -1$, posteriori transformatione non erit opus, sed formulae $\int x^{n+1} dP$ et $\int x^{n+1} dQ$ immediate ope problematis quarti reduci poterunt.

EXEMPLVM.

41. Quaeratur relatio algebraica inter x et y , ut hae formulae $\int \frac{y^3 dx}{xx}$ et $\int \frac{dx}{x^2} (xx+yy)^{\frac{5}{2}}$ valores algebraicos obtineant.

Cum hic fit $V = \frac{y^3}{xx}$ et $Z = \frac{1}{x^2} (xx+yy)^{\frac{5}{2}}$, utraque ergo functio V et Z homogenea, illiusque dimensionum numerus $m = 1$, huius vero $n = 0$, si ponatur $y = tx$, fiet $V = xt^3$ et $Z = (1+tt)^{\frac{5}{2}}$, et formulae reducendae erunt

$$\int t^3 x dx \quad \text{et} \quad \int dx (1+tt)^{\frac{5}{2}}$$

unde fit

$$\int t^3 x dx = \frac{1}{2} t^2 x x - \frac{3}{2} \int x^2 tt dt$$

$$\int dx (1+tt)^{\frac{5}{2}} = x (1+tt)^{\frac{5}{2}} - 3 \int xt dt V (1+tt)$$

Ponatur iam $x = \frac{z}{t} V (1+tt)$, fietque

$$\int x^2 tt dt = \int z z dt (1+tt) = z z (t + \frac{1}{3} t^3) - 2 \int (t + \frac{1}{3} t^3) z dz$$

$$\int xt dt V (1+tt) = \int z dt (1+tt) = z (t + \frac{1}{3} t^3) - \int (t + \frac{1}{3} t^3) dz$$

Sit breuitatis gratia $t + \frac{1}{3} t^3 = u$, et cum formulae reducendae sint $\int u z dz$ et $\int u dz$, ponatur

$$\int u z dz = L \quad \text{et} \quad \int u dz = M$$

fiet $u = \frac{dL}{z dz} = \frac{dM}{dz}$, ideoque $z = \frac{dL}{dM}$.

Tom. V. Nou. Com.

P

Si

114 DE METHODO DIOPHANTEAE ANALOGA

Si igitur L et M fuerint functiones quaecunque nouae cuiusdam variabilis s , aequatio $z = \frac{dL}{dM}$ dabit functionem ipsius s pro z , vnde etiam $u = t + \frac{1}{z}t^2 = \frac{dM}{dz}$ dabitur per s ; ac propterea pro t reperitur hinc valor in s expressus. Hincque porro dabitur per s variabilis $x = \frac{z}{z} \sqrt{1+tt}$ et $y = tx$, vnde ratio inter x et y definiri poterit.

Altera solutio posito $\int u dz = L$ dabit $\int uz dz = \int z dL = zL - \int L dz$. Sit $\int L dz = S$ existente S functione quacunque ipsius z , fiet $L = \frac{dS}{dz}$; porroque $u = \frac{dL}{dz} = t + \frac{1}{z}t^2$; $x = \frac{z}{z} \sqrt{1+tt}$ et $y = tx$, vnde denuo ratio inter x et y reperitur. Nam ob $t = \frac{y}{x}$ et $z = \frac{xy}{\sqrt{(xx+yy)}}$ hi valores in aequatione $\frac{dL}{dz} = \frac{d^2s}{dz^2} = \frac{3xy + y^2}{z^3}$ substituti dabunt aequationem inter x et y .

PROBLEMA 9.

42. Si V et Z fuerint vt ante functiones homogeneae ipsarum x et y , illa quidem m , haec vero n dimensionum, inuenire relationem algebraicam inter x et y , vt haec duae formulae $\int V dx$ et $\int Z dy$ fiant integrabiles.

SOLVTIO.

Ponatur vt ante $y = tx$, fietque $V = x^m P$ et $Z = x^n Q$ existentibus P et Q functionibus nouae variabilis t , et ob $dy = t dx + x dt$ formulae reducendae erunt:

$$\int P x^m dx = \frac{x}{m+1} \int x^{m+1} - \frac{x}{n+1} \int x^{m+1} dP$$

$\int Q x$

$$\int Q x^n dy = \int Q x^n t dx + \int Q x^{n+1} dt \quad \text{at}$$

$$\int Q t x^n dx = \frac{1}{n+1} Q t x^{n+1} - \frac{1}{n+1} \int x^{n+1} (Q dt + t dQ)$$

vade habebimus :

$\int Q x^n dy = \frac{1}{n+1} Q t x^{n+1} - \frac{1}{n+1} \int x^{n+1} (t dQ - n Q dt)$
 Atque adeo formulae ad valores gebricos perducendae erunt $\int x^{m+1} dP$ et $\int x^{n+1} (t dQ - n Q dt)$, quae ponendo $x = \left(\frac{t dQ - n Q dt}{dP} \right)^{\frac{1}{m-n}}$ reducentur vti in problema te praecedente, dum haec formula differentialis

$$\left(\frac{t dQ - n Q dt}{dP} \right)^{\frac{m+1}{m-n}} dP \text{ fuerit integrabilis.}$$

Vbi quidem iterum excludendi sunt casus, quibus vel $m = -1$ vel $n = -1$; Praeterea vero notandum est si sit $m = n$, tum vltima transformatione ne opus quidem esse, quia formulae $\int x^{m+1} dP$ et $\int x^{n+1} (t dQ - n Q dt)$ statim per problema quartum reduci possunt.

SCHOLIUM.

43. Atque hi sunt fere casus, quibus duae formulae integrales ordinis primi ad valores algebraicos methodo quidem adhuc exposita reduci possunt. Nul- lum autem est dubium, quin haec methodus ad maio- rem perfectionis gradum euehi possit, vt etiam formu- lae hic exclusae ad valores algebraicos reduci queant, quod negotium aliis vberius excolendum relinquo. Con- sideretur autem potissimum casus harum formularum $\int \frac{y dx}{x}$ et $\int \frac{y dy dx}{x}$, quas generatim quidem nullo adhuc modo ad integrabilitatem reducere potui, etsi non est

116 DE METHODO DIOPHANTEAE ANALOGA

difficile innumeras relationes inter x et y exhibere, quae proposito satisfaciant. His igitur regulis pro duabus formulis primi ordinis traditis contentus, ad tres pluresve formulas eiusdem ordinis progredior, eos inuestigaturus casus, quibus omnes simul methodo hactenus exposita ad valores algebraicos reduci queant, quod quidem ea methodo, qua in solutione secunda problematis 4 sum vsus, praestari debere animaduerto.

PROBLEMA 10.

44. Si P, Q, R sint functiones quaecunque algebraicae ipsius x , inuenire relationem algebraicam inter variables x et y , vt tres hae formulae integrales

$$\int y P dx; \int y Q dx; \int y R dx$$

valores algebraicos obtineant.

SOLVTIO.

Ponatur $\int y P dx = L$ eritque $y = \frac{dL}{P dx}$, atque duae reliquae formulae reducendae fient:

$$\int y Q dx = \int \frac{Q}{P} dL = \frac{LQ}{P} - \int L d \frac{Q}{P}$$

$$\int y R dx = \int \frac{R}{P} dL = \frac{LR}{P} - \int L d \frac{R}{P}$$

Iam vero hae duae formulae $\int L d \frac{Q}{P}$ et $\int L d \frac{R}{P}$ per problema quartum facile resoluntur, idque duplici modo.

I. Priori modo poni oportet:

$$\int L d \frac{Q}{P} = M \text{ et } \int L d \frac{R}{P} = N, \text{ hincque erit:}$$

$$L = dM : d \frac{Q}{P} = dN : \frac{R}{P}. \text{ Vnde elicitur aequatio}$$

$$\frac{d(Q:P)}{d(R:P)} = \frac{dM}{dN}, \text{ cuius primum membrum cum sit functio ipsius}$$

ipſius x , pro M et N capiantur functiones nouae variabilis z ; atque per hanc aequationem x definiatur in z expreſſum, vnde porro per z dabitur

$$L = \frac{dM}{d(Q:P)} \text{ et } y = \frac{dL}{P dx}$$

caſu III. Poſteriori reſolutione vtentes ponamus

$$\int L d \cdot \frac{Q}{P} = M \text{ vt ſit } L = \frac{dM}{d(Q:P)}, \text{ qui valor in tertia formula ſubſtitutus producet } \int L d \cdot \frac{R}{P} = \int dM \cdot \frac{d(R:P)}{d(Q:P)}$$

$$= M \frac{d(R:P)}{d(Q:P)} - \int M d \cdot \frac{d(R:P)}{d(Q:P)}$$

Ponatur ergo $\int M d \cdot \frac{d(R:P)}{d(Q:P)} = N$ exiſtente N functione quacunque ipſius x , eritque $M = d \cdot \frac{dN}{d(R:P)}$, vnde pro M

inuenitur functio ipſius x , qua inuenta erit $L = \frac{dM}{d(Q:P)}$ ac denique $y = \frac{dL}{P dx}$. Tum vero valores algebraicorum formularum propositarum erunt.

$$\int y P dx = L$$

$$\int y Q dx = \frac{LQ}{P} - M$$

$$\int y R dx = \frac{LR}{P} - M \frac{d(R:P)}{d(Q:P)} - N$$

C O R O L L. I.

45. Cum in priori ſolutione pro litteris M et N functiones quaecunque ipſius z accipi queant, ſi iis valores transcendentis tribuantur, ita tamen vt $\frac{dM}{dz}$ et $\frac{dN}{dz}$ ſiant functiones algebraicae, effici poterit vt trium formularum integralium propositarum duae $\int y Q dx$ et $\int y R dx$ a datis quadraturis pendeant. Quod etiam per probl. 2 ita expediri poterit, vt vtraque tot quot lubuerit caſibus nihilominus valores algebraicos adipiſcatur.

COROLL. 2.

46. Sin autem solutionem posteriorem adhibeamus, quoniam vnica littera N arbitrio nostro relinquitur, si pro ea functio transcendens ipsius x accipiat, vnus tantum formulae propositae integratio datam quadraturam inuoluet, reliquae vero duae necessario valores algebraicos obtinebunt.

COROLL. 3.

47. Patet etiam si Y fuerit functio quaecunque ipsius y , simili modo has tres formulas:

$$\int Y P dx; \int Y Q dx; \int Y R dx$$

ad valores algebraicos reduci. Quin etiam eadem reductio locum habebit, si Y sit functio quaecunque ambarum variabilium x et y .

PROBLEMA II.

48. Si P, Q, R fuerint functiones quaecunque algebraicae variabilis x , inuenire relationem algebraicam inter x et y , vt hae tres formulae integrales:

$$\int P dy; \int Q dy; \int R dy$$

valores algebraicos obtineant.

SOLVTIO.

Formulae istae per lemma praemissum transformantur in sequentes.

$$\int P dy = Py - \int y dP$$

$$\int Q dy = Qy - \int y dQ$$

$$\int R dy = Ry - \int y dR$$

Quaestio

Quaestio ergo redit ad has tres formulas :

$$\int y dP; \int y dQ; \int y dR$$

algebraicas efficiendas, quae cum similes sint iis, quae in probl. praec. sunt tractatae, resolutio nullam habebit difficultatem, atque adeo duplici modo absolui poterit.

C O R O L L. 1.

49. Quin etiam si ordo inter has formulas immutetur, quoniam perinde est a quamam earum operatio incipiatur, novem omnino solutiones exhiberi possunt. Incipiendo enim a prima ponendo $\int y dP = L$, solutio prior ante tradita vnam praebet solutionem, posterior vero duas, prout duae reliquae formulae sumuntur, vel $\int y dQ$ et $\int y dR$, vel ordine inuerso $\int y dR$ et $\int y dQ$, sicque hinc tres solutiones impetrantur. Atque cum operatio a qualibet harum formularum inchoari queat, omnino novem solutiones exhiberi poterunt.

C O R O L L. 2.

50. In hac ergo methodo perinde est, siue formula quaequam proposita sit $\int y P dx$ siue $\int P dy$, quia posterior $\int P dy$ facile ad formam prioris $\int y dP$ reducitur. Hincque in posterum nullam amplius discrimen inter duas huiusmodi formulas constituam, ne praeter necessitatem hanc tractationem prolixiorem reddam.

C O R O L L. 3.

51. Perinde ergo problema resoluetur, si ad valores algebraicos reduci debeant huiusmodi formulae ternae

vel

120 DE METHODO DIOPHANTEAE ANALOGA

$$\text{vel } \int y P dx; \int y Q dx; \int R dy$$

$$\text{vel } \int y P dx; \int Q dy; \int R dy$$

Superfluum ergo foret diuersa hinc problemata constituere.

PROBLEMA 12.

52. Ad valores algebraicos reducere quatuor huiusmodi formulas integrales:

$$\int y P dx; \int y Q dx; \int y R dx; \int y S dx$$

in quibus litterae P, Q, R, S denotent functiones quas-
cunque algebraicas ipsius x .

SOLVTIO.

Incipiatur operatio a quacunque harum quatuor formularum propositarum, ponendo $\int y P dx = L$, ut fit $y = \frac{dL}{P dx}$, atque tres reliquae formulae transformabuntur sequenti modo:

$$\int y Q dx = \int \frac{Q}{P} dL = \frac{LQ}{P} - \int L d \frac{Q}{P}$$

$$\int y R dx = \int \frac{R}{P} dL = \frac{LR}{P} - \int L d \frac{R}{P}$$

$$\int y S dx = \int \frac{S}{P} dL = \frac{LS}{P} - \int L d \frac{S}{P}$$

Cum igitur nunc ad valores algebraicos reducendae sint haec tres formulae:

$$\int L d \frac{Q}{P}; \int L d \frac{R}{P}; \int L d \frac{S}{P}$$

haeque congruant cum iis, quae in probl. 10mo sunt pertractatae, resolutio erit in promptu; et quoniam hic nouem diuersae solutiones suppeditantur, totidemque reperiantur, a quam alia quatuor formularum propositarum initium capiatur, omnino huius problematis quater, nouem, seu 36 solutiones exhiberi poterunt.

COROL.

COROLL. 1.

53. Si una quaedam formularum propositarum, veluti $\int y S dx$, a data quadratura pendere debeat, ea in operatione ad finem usque est reservanda, id quod 12 modis diversis fieri potest. Sin autem duae formulae datae, veluti $\int y R dx$ et $\int y S dx$, a datis quadraturis pendere debeant, hoc non nisi duobus modis diversis praestabitur.

COROLL. 2.

54. Hinc etiam patet, eundem solvendi modum ad quinque, pluresque, quotquot proponantur, similes formulas extendi, dummodo quaelibet formula habeat speciem $\int y P dx$ vel $\int P dy$, existente P functione ipsius x , ita ut in singulis formulis altera variabilis y non nisi unam obtineat dimensionem.

COROLL. 3.

55. Quemadmodum in casu duarum huiusmodi formularum propositarum reperiri possunt 3 solutiones et in casu trium formularum 9 solutiones; sic in casu 4 formularum inveniuntur 4. $9 = 36$ solutiones. Atque porro in casu 5 formularum 5. $36 = 180$ solutiones, in casu 6 formularum 6. $180 = 1080$ solutiones, et ita porro.

PROBLEMA 13.

56. Si propositae fuerint quotcumque huiusmodi formulae integrales $\int Z dx$ vel $\int Z dy$, in quibus omnibus Z sit functio homogenea ipsarum x et y , et

Tom. V. Nou. Com.

Q

in

122 DE METHODO DIOPHANTEAE ANALOGA

in singulis idem dimensionum numerus n deprehendatur; inuenire relationem algebraicam inter x et y , ut singularum harum formularum valores prodeant algebraici.

S O L V T I O.

Cum Z sit functio homogenea n dimensionum ipsarum x et y , si ponatur $y = tx$; ea transibit in huiusmodi expressionem $x^n T$, existente T functione quapiam ipsius t tantum; ideoque quaelibet formula huius generis $\int Z dx$ reducitur sequenti modo:

$$\int Z dx = \int T x^n dx = \frac{x}{n+1} T x^{n+1} - \frac{x}{n+1} \int x^{n+1} dT$$

Deinde ob $dy = t dx + x dt$ formulae huius generis $\int Z dy$ simili modo transformabuntur:

$$\int Z dy = \int T x^n (t dx + x dt) = \int x^{n+1} T dt + \int T t x^n dx$$

$$\text{at } \int T t x^n dx = \frac{x}{n+1} T t x^{n+1} - \frac{x}{n+1} \int x^{n+1} (T dt + t dT)$$

unde fiet

$$\int Z dy = \frac{x}{n+1} T t x^{n+1} - \frac{x}{n+1} \int x^{n+1} (t dT - n T dt)$$

Quare quotcumque proponantur formulae integrales, vel huius $\int Z dx$, vel huius $\int Z dy$ speciei, quaestio reuocabitur ad totidem formulas istius speciei $\int x^{n+1} \Theta dt$, existente Θ functione ipsius t , quae posito $x^{n+1} = u$ abeunt in $\int u \Theta dt$. Quotcumque autem huiusmodi formulae $\int u \Theta dt$ fuerint propositae, eae omnes per praecepta haecenus tradita ad valores algebraicos reduci poterunt.

COROL.

COROLL. 1.

57. Excipi tamen debent ii casus, quibus functionum Z numerus dimensionum n est $= -1$, seu $n + 1 = 0$, quoniam his casibus reductiones hic adhibitae non succedunt.

COROLL. 2.

58. Patet etiam, quaecunque et quotcunque fuerint formulae propositae, dummodo eae omnes per substitutionem aut transformationem quampiam ad huiusmodi formas $\int u \odot dt$ reduci queant, eas omnes semper integrabiles reddi posse.

SCHOLION.

59. Vis igitur methodi hactenus expositae in hoc consistit, ut quotquot proponantur formulae integrales duas variables x et y inuoluentes, dummodo in singulis altera variabilis y unicam obtineat dimensionem eiusque differentiale dy , reductio ad valores algebraicos semper perfici queat; hoc ergo euenit, si singulae formulae fuerint vel huius generis $\int y X dx$, vel huius $\int X dy$, propterea quod huius integratio reuocatur ad hanc $\int y dX$, siquidem X sit functio quaecunque ipsius x . Atque hi sunt casus, quibus duas pluresue formulas integrales primi ordinis mihi quidem adhuc ad valores algebraicos reducere contigit. Dantur vero etiam formulae secundi superiorumque ordinum, quas facile ad formulas primi ordinis formae $\int y X dx$ reducere licet, ex quo, si eiusmodi formulae integrales superiorum ordinum occurrant, resolutio problematum hactenus allatorum perinde succedet.

124 DE METHODO DIOPHANTEAE ANALOGA

cedet. Eas igitur formulas superiorum ordinum, quae huiusmodi reductionem admittunt, hic indicari conveniet.

P R O B L E M A. 14.

60. Si P fit functio quaecunque ipsius x, elementumque dx sumatur constans, reducere integrationem huiusmodi formularum integralium: $\int \frac{Pddy}{dx}$, $\int \frac{Pd^2y}{dx^2}$, $\int \frac{Pd^3y}{dx^3}$ et in genere huius $\int \frac{Pd^ny}{dx^{n-1}}$ ad integrationem formulae primi ordinis huiusmodi $\int y Q dx$, existente Q functione ipsius x.

S O L V T I O.

Consideretur formula prima, eaque per lemma ita reducetur:

$$\int \frac{Pddy}{dx^2} = \frac{Pdy}{dx} - \int dy \cdot \frac{dP}{dx} \text{ at } \int dy \cdot \frac{dP}{dx} = \frac{y dP}{dx} - \int \frac{y d dP}{dx}$$

sicque erit:

$$\int \frac{Pddy}{dx} = \frac{Pdy}{dx} - \frac{y dP}{dx} + \int \frac{y d dP}{dx}$$

At $\frac{y d dP}{dx}$ est expressio differentialis formae $Q dx$, ideoque formula $\int \frac{Pddy}{dx}$ reducta est ad formulam $\int y Q dx$.

Simili modo formula secunda reducitur:

$$\int \frac{Pd^2y}{dx} = \frac{Pddy}{dx^2} - \int \frac{dPddy}{dx^2}, \text{ at}$$

$$\int \frac{dPddy}{dx^2} = \frac{dPdy}{dx^2} - \frac{y d dP}{dx^2} + \int \frac{y d^2 P}{dx^2}, \text{ ideoque}$$

$$\int \frac{Pd^2y}{dx^2} = \frac{Pddy}{dx^2} - \frac{dPdy}{dx^2} + \frac{y d dP}{dx^2} - \int \frac{y d^2 P}{dx^2}$$

ubi $\int \frac{y d^2 P}{dx^2}$ est iterum formae $\int y Q dx$.

Pro tertia formula proposita erit:

$$\int Pd^3y$$

$$\int \frac{P d^2 y}{d x^2} = \frac{P d^2 y}{d x^2} - \int \frac{d P d^2 y}{d x^2}; \text{ at per reduct: praeced.}$$

$$\int \frac{d P d^2 y}{d x^2} = \frac{d P d d y - d y d d P + y d^2 P}{d x^2} - \int \frac{y d^2 P}{d x^2}; \text{ ergo}$$

$$\int \frac{P d^2 y}{d x^2} = \frac{P d^2 y - d P d d y + d y d d P - y d^2 P}{d x^2} + \int \frac{y d^2 P}{d x^2}$$

vbi iterum $\int \frac{y d^2 P}{d x^2}$ est formae $\int y Q d x$.

Hinc colligitur fore vterius progrediendo:

$$\int \frac{P d^3 y}{d x^3} = \frac{P d^3 y - d P d^2 y + d d P d d y - d y d^2 P + y d^3 P}{d x^3} - \int \frac{y d^3 P}{d x^3}$$

vnde etiam generatim patet, hac ratione istius formulae

$\int \frac{P d^n y}{d x^{n-1}}$ integrationem reduci ad integrationem huius

formulae $\int \frac{y d^n P}{d x^{n-1}}$, foreque semper hanc expressionem

huius formae $\int y Q d x$, est enim $\frac{d^n P}{d x^n}$ functio algebrai-

ca ipsius x , eiusque loco si ponatur Q erit $\frac{d^n P}{d x^{n-1}} = Q d x$.

C O R O L L. 1.

61. Omnes ergo reductiones, quae supra circa formulas huiusmodi $\int y Q d x$ sunt exhibitae, eodem succedunt

modo, si huiusmodi formulae $\left(\int \frac{P d^n y}{d x^{n-1}} \right)$ proponantur; vnde

opus non est problemata praecedentia pro huiusmodi formulis altiorum ordinum resolvere.

C O R O L L. 2.

62. Si expressio $\frac{d^n P}{d x^n}$ evanescat, id erit indicio,

formulam $\int \frac{P d^n y}{d x^n}$ esse absolute integrabilem; ea ergo

Q 3

his

his casibus in nostris problematibus locum non habebit. Hoc autem evenit, si P fuerit ipsius x huiusmodi functio $P = \alpha + \beta x + \gamma x^2 + \delta x^3 + \dots + \mu x^{n-1}$ sua enim $\int \frac{P d^n y}{d x^n}$ integrationem absolute admittet.

C O R O L L. 3.

63. Formulae ergo integrabiles cum suis integrabilibus erunt pro variis ipsius n valoribus sequentes:

$$\begin{aligned} \int \alpha dy &= \alpha y \\ \int \frac{(\alpha + \beta x) ddy}{dx} &= (\alpha + \beta x) \frac{dy}{dx} - \beta y \\ \int \frac{(\alpha + \beta x + \gamma x^2) d^2 y}{dx^2} &= (\alpha + \beta x + \gamma x^2) \frac{d^2 y}{dx^2} - (\beta + 2\gamma x) \frac{dy}{dx} + 2\gamma y \\ \int \frac{(\alpha + \beta x + \gamma x^2 + \delta x^3) d^3 y}{dx^3} &= (\alpha + \beta x + \gamma x^2 + \delta x^3) \frac{d^3 y}{dx^3} - (\beta + 2\gamma x + 3\delta x^2) \frac{d^2 y}{dx^2} \\ &\quad + (2\gamma + 6\delta x) \frac{dy}{dx} - 6\delta y \end{aligned}$$

S C H O L I O N.

64. Progrediamur ergo ad formulas ordinis secundi, cum reductioni earum, quae sunt primi ordinis, iam tantum simus immorati, quantum quidem profectus in hac methodo facti adhuc permiserunt. Quoniam vero ad ordinem secundum eas retulimus formulas, in quibus vtriusque variabilis x et y differentialia dx et dy insunt, eae sine dubio sunt simplicissimae, in quibus haec bina differentialia plus vna dimensione non obtinent, cuiusmodi in genere est haec formula $\int (V dx + Z dy)$, vbi V et Z sint functiones quaecunque ipsarum x et y . Nam si vnicum adsit differentiale dy , quanquam inde posito $dy = p dx$, littera p in functionem ingreditur, tamen manifestum est, binas variables x et y esse com-
muta-

mutabiles, atque formulas $\int Z dy$ perinde tractari posse, ac $\int Z dx$. Quibus ergo casibus huiusmodi formulis $\int (V dx + Z dy)$ valores algebraicos conciliare poterim, explicabo.

PROBLEMA 15.

65. Si V et Z denotent functiones ipsarum x et y , inuenire relationem algebraicam inter x et y , ut haec formula $\int (V dx + Z dy)$ algebraicum obtineat valorem.

SOLVTIO.

I. DispiCIatur primo, vtrum altera pars $\int V dx$, vel $\int Z dy$, per lemma reduci possit, ut fiat

$$\text{vel } \int V dx = P - \int Q dy,$$

$$\text{vel } \int Z dy = R - \int S dx.$$

Si alterum enim succedit, solutio erit facilis: priori enim casu habebitur.

$$\int (V dx + Z dy) = P + \int (Z - Q) dy, \text{ posteriori vero}$$

$$\int (V dx + Z dy) = R + \int (V - S) dx;$$

Vtrius autem haec formula nullam habet difficultatem per problema 3.

II. Si hoc modo reductio inueniri nequeat, indagetur functio algebraica ipsarum x et y , quae sit $= P$, ut $\frac{V dx + Z dy}{P}$ fiat differentiale functionis cuiuspiam algebraicae Q ipsarum x et y , hoc enim casu fiet $\int (V dx + Z dy) = \int P dQ$, quae formula nulla difficultate ad integrabilitatem perducitur per problema 3.

III. Saepe etiam huiusmodi functio algebraica ipsarum x et y puta T inueniri potest, cuius differentiali existente $= P dx + Q dy$, si ponatur:

$$\int (V dx$$

$f(V dx + Z dy) = T + f(V - P) dx + (Z - Q) dy$
 ut haec formula modo vel primo, vel secundo, reductionem admittat.

IV. Interdum quoque iuuabit, in locum vnus vel ambarum variabilium x et y vnam duasue nouas t et q introducere, ponendis x et y aequalibus functionibus quibuspiam harum duarum nouarum variabilium t et u , ita vt facta substitutione formula huiusmodi obtineatur: $f(V dz + Z dy) = f(P dt + Q du)$, vbi iam P et Q sunt functiones ipsarum t et u , quae aliquo expositorum modorum reductionem admittat.

V. Casus adhuc singularis est memorandus, quo V et Z sunt functiones homogeneae ipsarum x et y eiusdem ambae numeri dimensionum, qui sit $= n$. Posito enim $y = tx$ fiet $V = Px^m$ et $Z = Qx^n$, existentibus P et Q functionibus ipsius t . Tum ob $dy = t dx + x dt$; formula proposita transibit in hanc

$$f(P x^n dx + Q t x^n dx + Q x^{n+1} dt)$$

at $f(P + Qt) x^n dx = \frac{1}{n+1} (P + Qt) x^{n+1} - \frac{1}{n+1} \int x^{n+1} d(P + Qt)$
 vnde reductio reuocatur ad huiusmodi formam $\int x^{n+1} S dt$, nisi sit $n = -1$, existente S functione ipsius t .

S C H O L I O N.

66. Sufficiat has operationes in genere explicasse, quoniam exempla, quae vsum quempiam memorabilem habere videantur, non succurrunt. Interim tamen notandum est, plurima exempla proponi posse, quae vel difficulter, vel plane non, per vllam harum operationum reduci queant. Cuiusmodi est, si relatio inter x et y quaerenda sit, vt haec formula integralis $f\left(\frac{y dx}{x} + \frac{dy}{y}\right)$ valorem

valorem algebraicum obtineat, neque enim video, quomodo huic quaestioni satisfaciendum sit. Quamobrem multo minus talia attingo problemata, in quibus duae pluresue huiusmodi formulae ad integrabilitatem perducere debeant. Neque etiam formulas superiorum ordinum generaliter pertractare licebit, praeter casum in sequenti problemate contentum.

PROBLEMA 16.

67. Si Z sit functio nullius dimensionis ipsarum dx et dy , ita ut ipsae quantitates finitae x et y in eam non ingrediantur, ad integrabilitatem reducere hanc formulam $\int Z dx$.

SOLVTIO.

Cum formula differentialis $Z dx$ ita sit comparata, ut praeter quantitates constantes nonnisi differentia dx et dy contineat, quae propterea unam dimensionem adimplebunt, cuiusmodi sunt hae formulae: $\frac{dy^2}{dx}$; $V(ax^2 + bxdy + cdy^2)$; $\frac{adx^2 + bdy^2}{\sqrt{dx^2 + dy^2}}$ etc. ponatur $dy = p dx$, atque formula proposita $\int Z dx$ induet hanc speciem $\int P dx$, ita ut P fiat functio quantitatis p tantum, neque x neque y inuoluens. Efficiendum ergo erit, ut non solum haec formula $\int P dx$, sed etiam ob $dy = p dx$ haec $\int p dx$, algebraicum nanciscatur valorem, quod per problema 4. ita duplici modo praestabitur. Cum enim sit

$$\int Z dx = \int P dx = Px - \int x dP$$

$$r = \int p dx = px - \int x dp$$

Tom. V. Nou. Com.

R

Fiat

Fiat primo:

$\int x dP = M$ et $\int x dp = N$,
 eritque $x = \frac{dM}{dP} = \frac{dN}{dp}$, vnde fit $\frac{dp}{dP} = \frac{dM}{dN}$, et quia $\frac{dP}{dp}$
 est functio ipsius p , inde valor ipsius p erui debet, quo
 inuento habebitur $x = \frac{dM}{dP}$, seu $x = \frac{dN}{dp}$, ac deinceps
 $y = px - N$: qui valores praebeunt $\int Z dx = Px - M$.
 Pro altera solutione ponatur:

$\int x dP = M$, vt fit $x = \frac{dM}{dP}$, et $\int x dp = \int \frac{dP}{dP} dM$
 $= M \cdot \frac{dP}{dP} - \int M d \cdot \frac{dP}{dP}$. Iam ponatur $\int M d \cdot \frac{dP}{dP} = R$ fun-
 ctioni ipsius p cuiusque, ac reperietur $M = dR : d \cdot \frac{dP}{dP}$,
 quo valore ipsius M inuento, prodibit porro:

$$x = \frac{dM}{dP}; y = px - \frac{MdP}{dP} + R,$$

vnde fit $\int Z dx = Px - M$.

Vel ponatur $\int x dp = N$, et ob $x = \frac{dN}{dp}$, fiet $\int x dP =$
 $\int dN \cdot \frac{dP}{dp} = N \cdot \frac{dP}{dp} - \int N d \cdot \frac{dP}{dp}$. Sit $\int N d \cdot \frac{dP}{dp} = S$
 erit $N = dS : d \cdot \frac{dP}{dp}$; hincque $x = \frac{dN}{dp}$ et $y = px - N$
 ex quibus efficitur $\int Z dx = Px - \frac{NdP}{dp} + S$.

C O R O L L A R I U M.

68. Simili modo solutio exhiberi poterit, si duae
 pluresue huiusmodi formulae $\int Z dx$ proponantur, qui-
 bus valores algebraici conciliari debeant. Posito enim
 $dy = p dx$, praeter hanc formulam $\int p dx$, duae plu-
 resue huiusmodi $\int P dx$, $\int Q dx$, etc. vbi P et Q etc.
 sint functiones ipsius p , integrabiles erunt efficiendae, quod
 per methodos supra traditas facile praestatur.

SCHO.

SCHOLIION.

69. Vt igitur finem huic disquisitioni imponam, eximium eius usum in soluendis praecipuis huius generis problematibus, quae quidem adhuc sunt agitata, ostendam. Versantur autem haec problemata potissimum circa curvas rectificabiles algebraicas, quamobrem ex methodis haecenus traditis plures deriuabo regulas, quarum ope tot, quot lubuerit, curuas algebraicas rectificabiles reperire liceat, vnde simul patebit, quomodo eiusmodi curuae algebraicae sint inueniendae, quarum integratio a data pendeat quadratura, ita vt omnia problemata, quae ope cuiuspiam quadraturae sint constructa, facile per rectificationem curuae algebraicae expediri possint. Tum vero non magis erit difficile eiusmodi curuas algebraicas exhibere, quarum rectificatio indefinita a data quadratura pendeat, quae tamen nihilo minus vnum pluresue imo praecise tot, quot lubuerit, habeant arcus definitos algebraice assignabiles. Denique solutionem mei illius problematis de duabus curuis, in quibus arcuum communi abscissae respondentium summa fiat algebraica, ex his principiis deducam.

PROBLEMA 17.

70. Inuenire curuas algebraicas rectificabiles, seu quarum omnes arcus algebraice exhiberi queant.

SOLVTIO.

Sint curuae coordinatae orthogonales x et y , arcusque his coordinatis respondens $= z$. Primo igitur
 $R \ 2$ quae-

§ 32 DE METHODO DIOPHANTEAE ANALOGA

quaeritur aequatio algebraica inter x et y , deinde valor ipsius z inde emergens debet esse algebraicus. Cum igitur sit $z = \int \sqrt{(dx^2 + dy^2)}$, haec formula integrabilis erit reddenda; quod sequentibus modis praestabitur.

I.

Ponatur $dy = p dx$, atque haec duae formulae
 $y = \int p dx$ et $z = \int dx \sqrt{(1 + pp)}$
 algebraicae sunt reddendae. Cum igitur sit

$$y = px - \int x dp$$

$$z = x \sqrt{(1 + pp)} - \int \frac{x p dp}{\sqrt{(1 + pp)}}$$

sumantur novae cuiusdam variabilis u functiones quaecunque algebraicae P et Q , ponaturque

$$\int x dp = P \text{ et } \int \frac{x p dp}{\sqrt{(1 + pp)}} = Q$$

erit $x = \frac{dp}{dp} = \frac{dQ \sqrt{(1 + pp)}}{p dp}$, unde fit

$$p dP = dQ \sqrt{(1 + pp)}, \text{ ideoque } p = \frac{dQ}{\sqrt{(dP^2 - dQ^2)}}$$

Dabitur ergo p per functionem quandam ipsius u , quae ob $\frac{dp}{du}$ et $\frac{dQ}{du}$ ideoque $\frac{dp}{dQ}$ quantitates algebraicas, ipsa erit algebraica $p = \frac{dQ}{\sqrt{(dP^2 - dQ^2)}}$, ex qua habebitur porro:

$$x = \frac{dp}{dp}; y = px - P; \text{ et } z = x \sqrt{(1 + pp)} - Q.$$

Seu fit $Q = u$ et $P = V$, et quia posito du constante

$$\text{est } dp = \frac{-du dV d dV}{(dV^2 - du^2)^{\frac{3}{2}}}; \text{ ob } p = \frac{du}{\sqrt{(dV^2 - du^2)}} \text{ habebitur:}$$

$$x = \frac{-(dV^2 - du^2)^{\frac{3}{2}}}{du d dV}$$

$$y = \frac{-(dV^2 - du^2)}{d dV} - V$$

et

$$\text{et } z = \frac{-dV \cdot (dV^2 - du^2)}{du ddV} - u.$$

Posito autem contra $P = u$ et $Q = V$, ut V sit fun-
ctio quaecunque ipsius u , ob $P = \frac{dV}{\sqrt{(du^2 - dV^2)}}$

$$\text{et } dp = \frac{du^2 ddV}{(du^2 - dV^2)^{\frac{3}{2}}} \text{ posito } du \text{ constante, erit}$$

$$x = \frac{du ddV}{du ddV}$$

$$y = \frac{dV(du^2 - dV^2)}{du ddV} - u$$

$$z = \frac{du^2 - dV^2}{ddV} - V$$

II.

Posito ut ante $dy = p dx$, sit $\int x dp = M$,
ideoque $x = \frac{dM}{dp}$, unde fit

$$\int \frac{x p dp}{\sqrt{(1+pp)}} = \int \frac{p dM}{\sqrt{(1+pp)}} = \frac{pM}{\sqrt{(1+pp)}} - \int \frac{M dp}{(1+pp)^{\frac{3}{2}}}$$

Ponatur $\int \frac{M dp}{(1+pp)^{\frac{3}{2}}} = P$ functioni cuicunque ipsius p ,

fiatque $M = \frac{dP}{dp} (1+pp)^{\frac{3}{2}}$, unde erit porro

$$x = \frac{dM}{dp}; y = px - M;$$

$$\text{et } z = x \sqrt{(1+pp)} = \frac{Mp}{\sqrt{(1+pp)}} + P.$$

Seu posito dp constante ob $dM = \frac{ddP}{dp} (1+pp)^{\frac{5}{2}} + 3p dP \sqrt{1+pp}$ erit:

$$x = \frac{ddP}{dp^2} (1+pp)^{\frac{5}{2}} + \frac{3p dP}{dp} \sqrt{1+pp}$$

$$y = \frac{p ddP}{dp^2} (1+pp)^{\frac{5}{2}} + \frac{(2pp-1)dP}{dp} \sqrt{1+pp}$$

$$z = \frac{ddP}{dp} (1+pp)^2 + \frac{2p(1+pp)dP}{dp} + P.$$

III.

Sit $\int \frac{x p dp}{\sqrt{1+pp}} = N$, erit $x = \frac{dN \sqrt{1+pp}}{p dp}$, ideoque $\int x dp = \int \frac{dN}{p} \sqrt{1+pp} = \frac{N}{p} \sqrt{1+pp} + \left(\int \frac{N dp}{pp \sqrt{1+pp}} \right)$

Ponatur $\int \frac{N dp}{pp \sqrt{1+pp}} = P$ functioni ipsius p , eritque $N = \left(\frac{p dP \sqrt{1+pp}}{dp} \right)$, ex quo valore erit porro:

$$x = \frac{dN \sqrt{1+pp}}{p dp}; y = px - \frac{N}{p} \sqrt{1+pp} - P \text{ et } z = x \sqrt{1+pp} - N$$

Posito autem dp constante ob $dN = \frac{p ddP}{dp} \sqrt{1+pp} + \left(\frac{p dP (2+3pp)}{\sqrt{1+pp}} \right)$ erit:

$$x = \frac{p ddP \sqrt{1+pp}}{dp^2} + \frac{dP (2+3pp)}{dp}$$

$$y = \frac{pp ddP \sqrt{1+pp}}{dp^2} + \frac{p dP (1+2pp)}{dp} - P$$

$$z = \frac{p ddP (1+pp)^{\frac{3}{2}}}{dp^2} + \frac{2dP (1+pp)^{\frac{3}{2}}}{dp}$$

IV.

IV.

Ponatur $dy = \frac{dx(qq-1)}{2q}$, erit $dz = \frac{dx(qq+1)}{2q}$;
 Hinc fit $z+y = \int q dx$ et $z-y = \int \frac{dx}{q}$; duae ergo
 hae formulae integrabiles sunt reddendae. Ponatur

$$\int q dx = qx - \int x dq = qx - M.$$

$$\int \frac{dx}{q} = \frac{x}{q} + \int \frac{x dq}{qq} = \frac{x}{q} + N$$

vt fit $x = \frac{dM}{dq} = \frac{qq dN}{dq}$; ergo $q = \sqrt{\frac{dM}{dN}}$

Sint iam M et N functiones quaecunque ipsius x , et ob

$$dq = \frac{dN dM - M dN}{2dN \sqrt{dM dN}} \text{ erit:}$$

$$x = \frac{2dM dN \sqrt{dM dN}}{dN dM - M dN}$$

$$z+y = \frac{2dM^2 dN}{dN dM - M dN} - M$$

$$z-y = \frac{2dM dN^2}{dN dM - M dN} + N$$

$$\text{ergo } y = \frac{dM dN (dM - dN)}{dN dM - M dN} - \frac{M-N}{2}$$

$$\text{et } z = \frac{dM dN (dM + dN)}{dN dM - M dN} - \frac{M+N}{2}$$

V.

Iisdem positis fiat $\int x dq = M$, vt fit $\int q dx = qx$
 $- M$, erit $x = \frac{dM}{dq}$, et $\int \frac{dx}{q} = \frac{x}{q} + \int \frac{dM}{qq} = \frac{x}{q} + \frac{M}{qq} + 2 \int \frac{M dq}{q^3}$.

Iam fit $\int \frac{M dq}{q^3} = Q$, ideoque $M = \frac{q^3 dQ}{dq}$, quo valore

per q inuento, cum Q sit functio ipsius q , erit $x = \frac{dM}{dq}$;

$z+y = qx - M$ et $z-y = \frac{x}{q} + \frac{M}{qq} + 2Q$, seu ob

$$dM = \frac{q^3 ddQ}{dq} + 3qq dQ, \text{ erit}$$

$$x = \frac{q^3 ddQ}{dq^2} + \frac{3qq dQ}{dq}$$

$$z+y = \frac{q^4 ddQ}{dq^2} + \frac{2q^3 dQ}{dq}$$

$$z-y = \frac{qq ddQ}{dq^2} + \frac{4q dQ}{dq} + 2Q$$

hinc

hincque propterea

$$y = \frac{qq(qq-1)ddQ}{2dq^2} + \frac{q(qq+2)dQ}{dq} - Q$$

$$z = \frac{qq(qq+1)ddQ}{2dq^2} + \frac{q(qq+2)dQ}{dq} + Q$$

VI.

Vel fiat $\int \frac{dq}{qq} = N$, ut habeatur $x = \frac{qqdN}{dq}$ et $\int x dq = \int qq dN = qqN - \int N q dq$. Iam ponatur $\int N q dq = Q$ existente Q functione quacunque ipsius q ,

atque erit $N = \frac{dQ}{q dq}$, $dN = \frac{ddQ}{q dq} - \frac{dQ}{qq}$
 ergo $x = \frac{qddQ}{dq^2} - \frac{dQ}{dq}$; et $\int x dq = \frac{qddQ}{dq} - 2Q$
 unde fiet $z + y = \frac{qddQ}{dq^2} - \frac{2qddQ}{dq} + 2Q$
 et $z - y = \frac{ddQ}{dq^2}$

Quamobrem nanciscemur has formulas :

$$x = \frac{qddQ}{dq^2} - \frac{dQ}{dq}$$

$$y = \frac{(qq-1)ddQ}{2dq^2} - \frac{qddQ}{dq} + Q$$

$$z = \frac{(qq+1)ddQ}{2dq^2} - \frac{qddQ}{dq} + Q$$

VII.

Ad alias formulas inveniendas ponamus :

$$dx = 2pdu; \quad dy = du(pp-1) \quad \text{et} \quad dz = du(pp+1)$$

eritque :

$$x = 2\int p du; \quad y + z = 2\int p p du; \quad z - y = 2u$$

ergo quaestio ad has duas formulas reducitur :

$$\int p du = pu - \int u dp; \quad \int p p du = p p u - 2\int u p dp.$$

Sit nunc $\int u dp = M$, et $\int u p dp = N$, erit :

$$u = \frac{dM}{dp} = \frac{dN}{p dp}, \quad \text{ideoque} \quad p = \frac{dN}{dM} \quad \text{et} \quad dp = \frac{dM dN - dN dM}{dM^2}$$

$$\text{unde} \quad u = \frac{dM^2}{dM dN - dN dM} = \frac{z-y}{x}$$

Porro

Porro est $spdu = \frac{z}{2} = \frac{dM^2 dN}{dM dN - dN dM} - M$, et
 $spdu = \frac{z+y}{2} = \frac{dM dN^2}{dM dN - dN dM} - 2N$; ergo
 $x = \frac{2dM^2 dN}{dM dN - dN dM} - 2M$; $y = \frac{dM(dN^2 - dM^2)}{dM dN - dN dM} - 2N$
 atque $z = \frac{dM(dN^2 + dM^2)}{dM dN - dN dM} - 2N$.

Si elementum dM sumatur constans, erit

$$\begin{aligned} x &= \frac{2dM dN}{d dN} - 2M \\ y &= \frac{dN^2 - dM^2}{d dN} - 2N \\ z &= \frac{dN^2 + dM^2}{d dN} - 2N \end{aligned}$$

VIII.

In praecedente solutione ponatur, vt ante, $judp = M$
 seu $u = \frac{dM}{dp}$, fiet $supdp = sp dM = pM - \int M dp$
 Iam sit $\int M dp = P$, erit $M = \frac{d^2}{dp^2}$; et $dM = \frac{ddp}{dp}$
 unde fit $u = \frac{ddp}{dp^2}$, atque porro:
 $\frac{1}{2}x = \frac{pddp}{dp^2} - \frac{dp}{dp}$; $\frac{z-y}{2} = \frac{ddp}{dp^2}$
 et $\frac{z+y}{2} = \frac{ppddp}{dp^2} - \frac{2pdp}{dp} + 2P$
 hincque eliciuntur istae formulae:

$$\begin{aligned} x &= \frac{2pddp}{dp^2} - \frac{2dp}{dp} \\ y &= \frac{(pp-1)ddp}{dp^2} - \frac{2pdp}{dp} + 2P \\ z &= \frac{(pp+1)ddp}{dp^2} - \frac{2pdp}{dp} + 2P \end{aligned}$$

IX.

Loco praecedentis operationis fiat $supdp = N$,
 seu $u = \frac{dN}{dp}$, eritque $judp = \int \frac{dN}{p} = \frac{N}{p} + \int \frac{Ndp}{p^2}$. Iam sit
 $\int \frac{Ndp}{p^2} = P$, fietque $N = \frac{2pdp}{dp}$ et $dN = \frac{ppddp}{dp} + 2pdp$,
 unde $u = \frac{pddp}{dp^2} + \frac{2dp}{dp} = \frac{z-y}{2}$; at erit
 $\frac{z+y}{2} = \frac{p^2ddp}{dp^2} + 2P$ et $\frac{1}{2}x = \frac{ppddp}{dp^2} + \frac{pdp}{dp} - P$;

Ergo

$$x = \frac{2pp'ddP}{dp^2} + \frac{2p'dP}{dp} - 2P$$

$$y = \frac{p(pp-1)ddP}{dp^2} - \frac{2dP}{dp}$$

$$z = \frac{p(pp+1)ddP}{dp^2} + \frac{2dP}{dp}$$

C O R O L L. I.

71. Si rectificatio curvae non debeat esse algebraica, sed a data quadratura pendere, hoc ope regulae primae ac secundae facile praestabitur. In prima enim regula pro V eiusmodi capiatur functio transcendens ipsius u , quae datam quadraturam puta $\int U du$ inuoluat, ita tamen ut $\frac{dv}{du}$ fiat quantitas algebraica, si secunda regula vti velimus, pro P eiusmodi functio transcendens ipsius p accipi debet.

C O R O L L. 2.

72. Vitans autem regula adhibeatur, id facile expediri poterit ope probl. 2. ut curvae rectificatio indefinita non solum a data quadratura pendeat, sed ut in eadem curua tot, quot lubuerit, extent arcus, quorum longitudo algebraice exprimi queant.

S C H O L I O N.

73. En ergo nouem formulas specie quidem diuersas quibus curvae algebraicae, rectificabiles, continentur, verumtamen quaelibet earum tam late patet, ut omnes omnino curuas algebraicas, quae sint rectificabiles, complectatur. Interim tamen quaedam in iis reperiuntur, quae ope leuis substitutionis ad se inuicem reducuntur.

cuntur. Ita solutio quarta ad primam reducitur ponendo $M = u + V$ et $N = u - V$. Deinde si in sexta ponatur $Q = Qqq$, ea redigitur ad quintam. De his autem solutionibus notandum est, ex singulis relationem finitam seu finitis quantitibus expressam inter tres quantitates x, y et z reperiri posse, cum differentialia inde eliminari queant, pro singulis igitur solutionibus hae relationes finitae ita se habebunt:

Solutio I. dat $(z + V)^2 = x^2 + (y + u)^2$.

Solutio II. dat $z\sqrt{(1+pp)} = x + py + P\sqrt{(1+pp)}$

Solutio III. dat $z\sqrt{(1+pp)} = x + py + Pp$

Solutio IV. dat $(z + y + M)(z - y - N) = xx$

Solutio V. dat $z(1+qq) = 2qx + (qq-1)y + 2Qqq$

Solutio VI. dat $z(1+qq) = 2qx + (qq-1)y + 2Q$

Solutio VII. dat $(z + y + 4N)(z - y) = (x + 2M)^2$

Solutio VIII. dat $(pp+1)z = 2px + (pp-1)y + 4P$

Solutio IX. dat $(pp+1)z = 2px + (pp-1)y + 4Pp$

Hinc patet solutiones II et III in vnam coalescere si in secunda ponatur $P = \frac{R}{\sqrt{(1+pp)}}$, vel in tertia $P = \frac{R}{p}$; inde enim prodit haec solutio simplicior:

$$x = \frac{(1+pp)d dR}{dp^2} + \frac{p dR}{dp} - R$$

$$y = \frac{p(1+pp)d dR}{dp^2} - \frac{dR}{dp}$$

$$z = \frac{(1+pp)^{\frac{3}{2}} d dR}{dp^2}$$

S 2

Deinde

Deinde solutiones V, VI, VIII et IX manifestè inter se conueniunt, et ad VI, quae est simplicissima, redeunt. Denique solutio IV ad primam est reducta ita ut tantum remaneant 4 solutiones quae pro diuersis haberi queant:

(I, IV); (II, III); (V, VI, VIII, IX) et (VII).

Quatuor igitur has solutiones, principales hic conspectui exponere conueniet, formis earum ita parumper immutatis, ut in singulis sit P functio quaecunque ipsius p .

S O L V T I O I

$$x = \frac{(dp^2 - dP^2)^{\frac{1}{2}}}{dp ddP}$$

$$y = \frac{dP(dp^2 - dP^2)}{dp ddP} - P^2$$

$$z = \frac{dp^2 - dP^2}{ddP} - P^2$$

$$(z + P)^2 = x^2 + (y + p)^2$$

S O L V T I O II

$$x = \frac{dp dP}{ddP} - P^2$$

$$y = \frac{d^2p^2 - dp^2}{2 ddP} - P^2$$

$$z = \frac{d^2P^2 + dp^2}{2 ddP} - P^2$$

$$(z + P)^2 = (x + p)^2 + (y + P)^2$$

SOLV-

SOLVITIO III.

$$x = \frac{(1+pp)ddP}{dp^2} + \frac{pdP}{dp} - P$$

$$y = \frac{p(1+pp)ddP}{dp^2} - \frac{dP}{dp}$$

$$z = \frac{(1+pp)^{\frac{3}{2}}ddP}{dp^2}$$

$$x\sqrt{1+pp} = x + py + P$$

SOLVITIO IV.

$$x = \frac{pddP}{dp^2} - \frac{dP}{dp}$$

$$y = \frac{(pp-1)ddP}{2dp^2} - \frac{pdP}{dp} + P$$

$$z = \frac{(pp+1)ddP}{2dp^2} - \frac{pdP}{dp} + P$$

$$(pp+1)z = 2px + (pp-1)y + 2P$$

Hinc igitur, si pro P functiones simpliciores ipsius p substituamus, curvae algebraicae simpliciores, quae sunt rectificabiles, obtinebuntur, ac parabolicas quidem ex III erui obseruo, si ponatur $P = A + Bp^2 + Cp^4 + Dp^6 + \text{etc.}$ et coefficientes debite determinentur.

PROBLEMA 18.

74. Inuenire duas curuas algebraicas ad eundem axem relatas, quarum vtriusque rectificatio a data quadratura pendeat, ita tamen vtriusque arcuum eidem abscissae respondentium summa algebraice exhiberi queat.

S 3.

SOLV.

S O L V T I O.

Sit abscissa communis = x , et unius curvae applicata = y , arcus = z ; pro altera curva sit applicata = u , et arcus = w ; Ponatur $dy = p dx$, et $du = q dx$, eritque

pro curva I	pro curva II
$y = px - \int x dp$	$u = qx - \int x dq$
$z = x\sqrt{1+pp} - \frac{\int x p dp}{\sqrt{1+pp}}$	$w = x\sqrt{1+qq} - \frac{\int x q dq}{\sqrt{1+qq}}$

Necesse est ergo primo, vt formulae $\int x dp$ et $\int x dq$ valores nanciscantur algebraicos, deinde vt summa arcuum $z + w$ sit pariter algebraica, tertio vt vterque arcus seorsim sumtus, vel, quod eodem redit, arcuum differentia $z - w$ a data quadratura pendeat.

Ponatur breuitatis gratia

$$\begin{aligned} \sqrt{1+pp} + \sqrt{1+qq} &= r \\ \sqrt{1+pp} - \sqrt{1+qq} &= s \end{aligned}$$

vt fit

$$\begin{aligned} y &= px - \int x dp; \quad u = qx - \int x dq \\ z &= \frac{x(r+s)}{2} - \frac{1}{2} \int x(dr+ds); \quad w = \frac{x(r-s)}{2} - \frac{1}{2} \int x(dr-ds) \\ z + w &= xr - \int x dr \\ z - w &= xs - \int x ds \end{aligned}$$

Efficiendum ergo est, vt hae tres formulae:

$\int x dp$; $\int x dq$ et $\int x dr$ fiant algebraicae, simulque vt formula $\int x ds$ a data quadratura pendeat. Ad hoc ponatur $\int x dp = L$, erit $x = \frac{dL}{dp}$, et

$$\int x dq$$

$$\int x dq = \int dL \cdot \frac{dq}{dp} = L \frac{dq}{dp} - \int L d \frac{dq}{dp}$$

$$\int x dr = \int dL \cdot \frac{dr}{dp} = L \frac{dr}{dp} - \int L d \frac{dr}{dp}$$

$$\int x ds = \int dL \cdot \frac{ds}{dp} = L \frac{ds}{dp} - \int L d \frac{ds}{dp}$$

Iam ponatur $\int L d \frac{dq}{dp} = M$, seu $L = \frac{dM}{d \frac{dq}{dp}}$ erit $\int L d \frac{dr}{dp}$

$$= \int dM \frac{d \frac{dr}{dp}}{d \frac{dq}{dp}} = M \frac{d \frac{dr}{dp}}{d \frac{dq}{dp}} - \int M d \frac{d \frac{dr}{dp}}{d \frac{dq}{dp}} \text{ et } \int L d \frac{ds}{dp} = \int dM \frac{d \frac{ds}{dp}}{d \frac{dq}{dp}}$$

$$= M \frac{d \frac{ds}{dp}}{d \frac{dq}{dp}} - \int M d \frac{d \frac{ds}{dp}}{d \frac{dq}{dp}}$$

Quod si iam ad abbreviandum scribatur:

$$\frac{d \frac{dr}{dp}}{d \frac{dq}{dp}} = \mu \text{ et } \frac{d \frac{ds}{dp}}{d \frac{dq}{dp}} = \nu$$

ut fit

$$\int L d \frac{dr}{dp} = M \mu - \int M d \mu$$

$$\int L d \frac{ds}{dp} = M \nu - \int M d \nu$$

Supereff, vt formula $\int M d \mu$ reddatur algebraica, altera vero $\int M d \nu$ a data quadratura pendeat. Sit ergo $\int M d \mu = N$ seu $M = \frac{dN}{d \mu}$ erit

$$\int M d \nu = \int dN \frac{d \nu}{d \mu} = N \frac{d \nu}{d \mu} - \int N d \frac{d \nu}{d \mu}$$

Sit iam P eiusmodi functio transcendens, quae datam quadraturam inuoluat, ac ponatur:

$$\int N d \frac{d \nu}{d \mu} = P \text{ ut fit } N = \frac{dP}{d \frac{d \nu}{d \mu}}$$

quo valore in praecedentibus formulis substituto, reperientur binae curvae algebraicae quaesito satisficientes. Sumatur

344 DE METHODO DIOPHANTEAE ANALOGA

namur scilicet pro q functio quaecunque ipsius p , ita ut r et s fiant functiones ipsius p , eruntque etiam μ et ν functiones ipsius p ; quare pro P capi debet functio transcendens ipsius p , quae quidem propositam quadraturam inuoluat, hocque modo N dabitur per P , unde deinceps utraque curua definietur. Hinc autem cum $\frac{d\mu}{d\nu}$ sit functio ipsius p , alia solutio exhiberi poterit.

Scilicet ponatur: $\int M d\mu = R$ et $\int M d\nu = S$, ita ut R sit functio algebraica, S vero datam quadraturam includat, eritque $M = \frac{dR}{d\mu} = \frac{dS}{d\nu}$, unde fit $\frac{d\mu}{d\nu} = \frac{dR}{dS}$, ex qua aequatione quantitas p definietur per nouam variabilem ν , siquidem pro R et S capiantur functiones ipsius ν , unde denuo determinationes pro utraque curua inuenientur.

S C O L I O N.

75. Haec iam sufficere videntur, ad ostendendum quousque mihi quidem in cultura huius nouae methodi adhuc pertingere licuit; neque dubito, quia haec specimina aliis ansam sint praebitura, vires suas ad hanc methodum ulterius promouendam intendendi. Si enim methodus, quae Diophantea appellari solet, quondam ab excellentissimis ingenijs omni studio est excolta, haec certe noua methodus, quae in quaestionibus longe sublimioribus versatur, minore attentione digna non est aestimanda.